

İstanbul SİRKECI PP.303

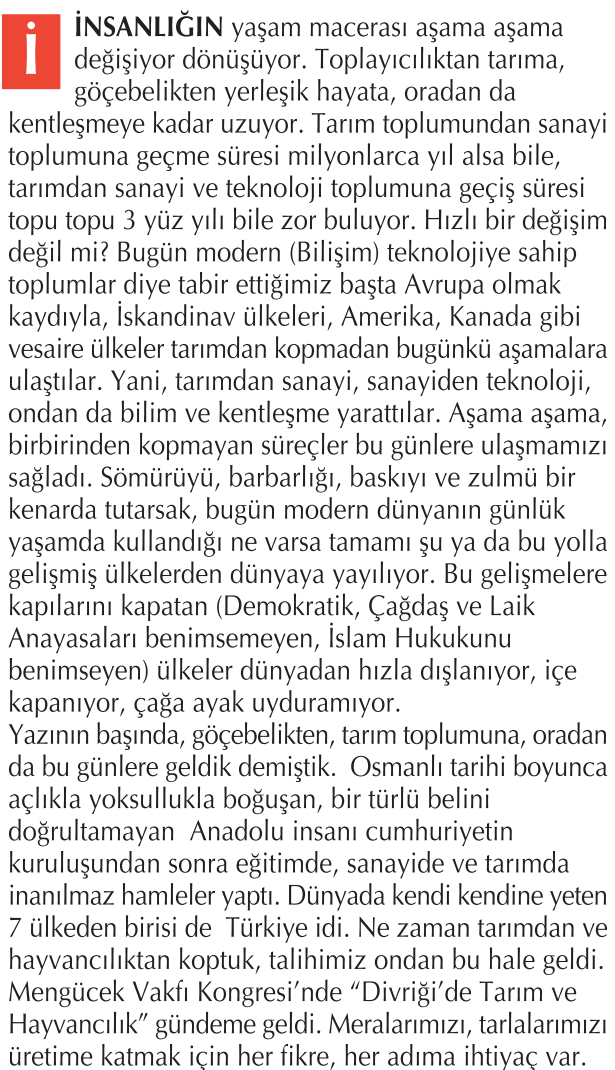
www.divrigi.com.tr

3S Kale Holding'in yapım maliyetini üstlendiği Divriği Cumhuriyet Meydanı, Sign of the City Awards 2017'de 'En iyi Kültürel Mirası Koruma ve Yaşatma' ödülünü aldı.

3S Kale Holding'in kültürel mirasa sahip çıkmak ve bölgenin turizmine katkıda bulunmak amacıyla 5 milyon lira yatırımla hayata geçirdiği Divriği Cumhuriyet Meydanı Projesi, Türk sektörünü en iyiye teşvik etmek amacıyla gerçekleştirilen Sign awards (SotCA) 2017 organizasyonunda, 'En iyi Kültürel Mirası Yaşatma' ödülünü aldı.

"Praklara sevdalı" Cumhuriyet'in ilk dönem sanayicilerinden "ün girişimci ruhu kadar hayırseverliğinden de ilham alan kızları", Sefa Çizer ve Sedakat Özgür; 3S Kale Holding ile sadece yatırımlar yapmakla yetinmeyerek, hayata dokunacak sosyal projeleri de üretiyor.

Divriği'nin ekim ayında açılışını yaparak Divriğililere hediye ettiği Meydanı, ilçenin kültürel mirasını ve tarihini yansıtan mimarisiyle "ava müzesi olma özelliği taşıyor. Türkiye'nin UNESCO Dünya Mirası'na giren ilk yapılarından biri olan Divriği Ulu Camii ve medrese, bölgenin tarih ve kültürüne büyük katkı sağlıyor. Divriği'nin yakınlığıyla da dikkat çeken Divriği Cumhuriyet Meydanı'nın, bölgenin gündelik yaşamında önemli bir yere sahip. **Devamı:Say:9'da**

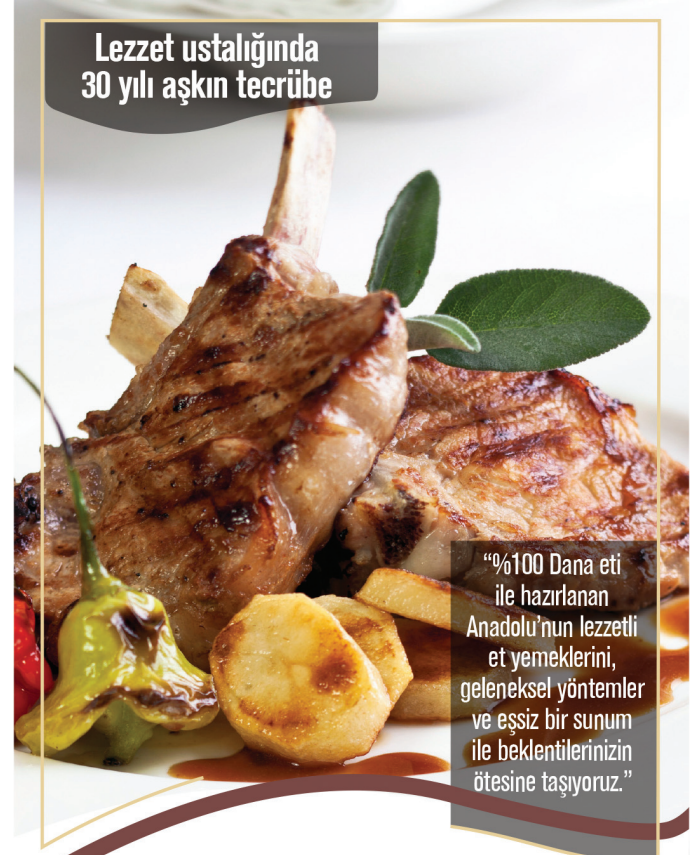


A group of men in suits are seated around a long table in a meeting room. They appear to be engaged in a discussion or a formal meeting. The room has large windows in the background, and the atmosphere is professional.

Abone sayısı alt limiti 3 bin garantisi sağlandıktan sonra çalışmalarına başlanan doğalgaz hattı Divriği'ye ulaştı. Kangal üzerinden döşenen hatlar şimdi Divriği'de. Bazı mahallelerde hat döşeme işlemleri bitirildi. İsteyen aboneler gerekli işlemleri yaptıktan sonra evlerine doğalgaz bağatabilecek. Divriği'nin bütün mahallelerine doğalgaz hattının ulaşması 2018 yılı bitmeden sağlanmış olacak.



0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784



Tren Divriği'ye Vardı

Sivas-Erzurum Demiryolu I Sadet Bayar

CUMHURİYETİN BÜYÜK ATILIMI

“Demir Ağlarla Ördük Anayurdu Dört Baştan” Türkiye Cumhuriyeti’nin en büyük atılımlarından birisi hiç kuşku yok ki demiryollarıdır. Cumhuriyetin 10. Yıl Nutku’ndan bunu anlıyoruz. Sivas-Erzurum Demiryolu’nun yapılması süreci ise imkânsızlıklardan mükemmel başarı çıkarmanın en bariz örneklerindendir. 1928 yılında başlayan proje çalışmaları 1930 yılında tamamlanmış, ihale aşamasından sonra 1933 yılında çalışmalara fiilen başlanmıştır. 550 kilometrelik Sivas-Erzurum Demiryolu 1939 yılında bitirildi. Özellikle Çetinkaya’dan başlayarak, neredeyse Erzurum’a kadar devam eden güzergâh, genç yalçın kayalardan ve dağlardan oluşmakta. Bu dağları delerek, vadileri aşarak menzile ulaşmak başarıların en büyüğü sayılır. 550 kilometre uzunluğundaki Sivas-Erzurum arasında toplam uzunlukları 23 km olan 138 tünel, 971

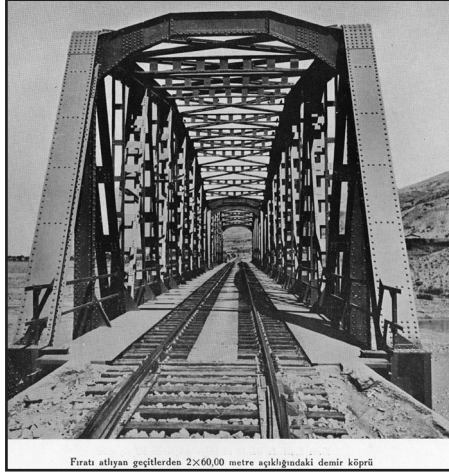
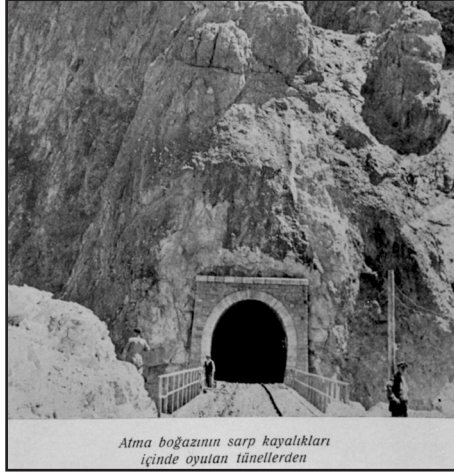
Türkiye Cumhuriyeti’nin en parlak çalışmalarından birisi de Demiryollarıdır. Cumhuriyetin 10’cu Yıl Nutkunda “Demirağlarla Ördük Anayurdu Dört Baştan” cümlesi bunun kanıtlarından sayılır. Atatürk 1937 yılında TBMM’de yaptığı konuşmanın bir yerinde “Tren Divriği’ye Vardı” diyor. Bu çok önemli bir cümle. Sivas-Erzurum Demiryolu 1933 yılında başladı, 1937’de Divriği’ye 1939’da ise Erzuruma vardı.



meşekatli günler, aylar hatta yıllar gelip geçti. Sivas-Erzurum Demiryolu Hattı ilk olarak 1910’lu yıllarda gündeme geliyor, ancak pratik bir adım atılamıyor. İlk adım 1928 yılında atılıyor. Proje ve ihale aşamasına kadar çeşitli sıkıntılı süreçlere şahit

Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak’a kadar ulaştırılıyor. Neden Mareşal Çakmak’a getiriliyor. Bunun en önemli sebeplerinden birisi, döneme göre yapılacak stratejik planlarda Genelkurmay’ın da görüşleri önemseniyor. Dönemin Bayındırlık Bakanı Hilmi Uran’ın hatıralarından

zorluklarını kendilerine harita üzerinde anlatmıştım. Merhum beni sükûnetle ve sabırla sonuna kadar dinlemekle beraber, hattın cenup istikametinden geçmesini iltizam ettiğini ifade etmişti. Anlaşılıyordu ki, bu hususta kararlı idi ve fikrini



köprü var. Boğazlar bölgesinde tünellerin sayısı 31 adet. Toplam uzunlukları ise 9 buçuk kilometredir. Nuri Demirağ hattın zamanında bitirilmesi için hattı muhtelif kesimlere ayırarak farklı taşeronlara ihale etmiş malzeme taşınması ve iklim koşullarındaki karşılaşılan zorlukları aşgariye indirerek hattın zamanında bitirilmesinde başarılı olan taşeronların isimleri tünellere verilmiştir; Ali Bey Tüneli, Yahya Bey Tüneli, Haşim Bey Tüneli, Osman Bey Tüneli, Yaşar Bey Tüneli gibi. Yahya Bey Tünelinin öyküsü ise ilginçtir. Yahya Bey tüneli zeminin uygun olmaması nedeniyle zamanında tamamlanamamış ve Atatürk’e tüneli tamamlayacağına dair söz vermiş olan Yahya Bey, bu sözü tutamamış olmaktan dolayı gururu incinerek intihar etmiştir. Yahya Bey, ismi ile adlandırılan tünelin önüne defnedilmiştir.

oluyoruz. Esas proje Zara ve İmranlı’nın güneyinden geçerek Erzincan ve Erzurum’a ulaşması planlanıyor. Bunun nedeni de bölgenin ve coğrafyanın Divriği’ye göre daha rahat olması. İkinci bir görüş de Kangal, Çetinkaya ve

öğrendiğimize göre olayın aslı şöyle. “Her iki bölge gözönüne alındı, Divriği Bölgesi maliyet olarak çok yüksek olduğu için Bakanlar Kurulu Zara ve İmranlı Bölgesi’nde karar verdi. Kararı onaylatmak için dosyaları koltuğumun altına

değiştirmek kabil değildi. Ben de kendisini dinledikten sonra, hattın cennuptan geçirileceğini söyledim ve ayrılmak üzere haritaları derleyip toplamaya başladım. Bu sırada Mareşal yanıma sokuldu ve kendisine has olan neşeli ve keyifli haliyle bana;



SİVAS-ERZURUM DEMİRYOLU

Sivas-Erzurum Demiryolu’nun başlangıcından bitimine kadar çok maceralı bir serüveni var. Proje aşamasından, ihale sürecine kadar, oradan da yapılıp bitirilene kadar

Divriği’den geçerek Erzincan’a oradan da Erzurum’a ulaşması görüşü. Divriği üzerinden yapılacak demiryolu projesi bölgenin çok çetin olması dolayısıyla bu görüş fazla benimsenmiyor. Bu durum zamanın Genelkurmay

aldım Genelkurmay Başkanı Fevzi Çakmak’a götürdüm. Son kararı vermesi için güzergâh haritalarını ve bana verilen rakamlarla lüzumlu malumatı alarak merhum Fevzi Çakmak’a gitmiş ve iki ayrı güzergâhın muhtemel maliyetlerini inşa kolaylık ve

“Hiç tereddüt etme, bu hat cennuptan geçmekle göreceksin çok daha ekonomik olacaktır; ben Cihannüma’da okudum, o taraflarda demir madeni varmış” dedi. *İhsan Çalapverdi Arşivi Devamı: Gelecek Sayıda



Gıda Güvenliği

Sadık Çelik

sadik.celik@keyveni.com

Geçmişten Günümüze Türk Mutfağı

Her milletin, ülkenin ve toplumun sosyo-kültürel ve ekonomik yapısına, tarihsel kimliğine, inançlarına, beslenme alışkanlıklarına, damak zevkine, tarımsal üretim ve yapısına göre şekillenmiş bir mutfak vardır. Türk kültür hayatının önemli bir unsuru olan Türk mutfak; aynı zamanda dünyanın en ünlü birkaç mutfaklarından biridir. Çeşit ve lezzet açısından olduğu kadar, yiyecek hazırlama ve pişirme teknikleri, özel gün yemekleri, mutfak araç ve gereçleri açısından da çok zengindir. Türk mutfakı denilince de Türk tarihi ve bu tarihin olduğu coğrafya akla gelmelidir. Türk mutfakının yüzyıllar süren gelişimi, Türkler’in tarih boyunca yaşadıkları coğrafya ve bu coğrafyanın sunduğu malzemeler, geniş mutfak kültürünün oluşmasında büyük katkı sağlamıştır. Türk mutfakını tarihsel gelişimi içinde dört bölüme ele almak gerekiyor. 1040’dan önceki Orta Asya bölümüne ait bilgiler eldeki bulgulara göre kısıtlıdır. Göçebe yaşamına uygun olarak Türklerin koyun eti, at eti, buğday ve mamullerinden yapılan açma börek, ekmek gibi hamur işlerini kullandıkları belirtiliyor. Süt, yoğurt, ayran, kıyma da kullandıkları belirtiliyor. Çinlilerden mantıyı aldıkları ileri sürülüyor. İslam öncesi kaynaklardan Orhun Abideleri’nde ölü aşıdan, geyik ve tavşan etleri yenildiğinden söz ediliyor. Selçuklular döneminde Divanü Lügat-it Türk’te, tutmaç, yufka, kavut (helva) gibi yiyeceklerden bahsediyor. Aynı dönemin diğer bir eseri Kutatgu Bilig, yemek düzenleri ve sofrada adabı üzerinde duruyor. Yine aynı döneme ışık tutan Dede Korkut Hikayeleri yahni, şişlik ve dovga (toyga çorbası) gibi yemekleri anlatıyor. Orta Asya’da tarım, hayvancılık ve Aral Gölü çevresinde balıkçılık ile geçinen ve beslenen Türkler, daha sonra şartların uygunsuz hale gelmesi ile Anadolu’ya göç edip yerleşmişler ve Anadolu Selçuklu Devletini kurmuşlardır. Anadolu topraklarında daha önce bilmedikleri ve tanımadıkları ürünler ile karşılaşan Türkler, bu yeni ürünler ile önceleri basit daha sonrasında karmaşık pişirme teknikleri kullanarak zamanla çok zengin bir mutfak yaratmışlardır. Anadolu’daki tarım topraklarının verimliliği, üç tarafı denizlerle çevrili topraklar ve Kavimler Göçü’nde yaşanan kültürel çeşitlilik ile Türk mutfakı kavramı yavaş yavaş şeklini almaya başlamıştır. Bugünkü Türk mutfakının temellerini Osmanlı Saray mutfakı oluşturmaktadır. Başlarda çok rafine, mütevazı ve gösterişten uzak sofralarda yemek yiyen Sultanların, sofraları gittikçe zenginleşip çeşitlenmiştir. Mutfak özellikle önem kazandığı zaman ise Fatih Sultan Mehmet’in 1453’te İstanbul’u feth etmesi ile başlar. Müthiş bir zenginliğe sahip olan Sultan, imparatorluğun her köşesinden aşçılar ve farklı malzemeler getirebilme gücüne sahipti. Bundan ötürü Osmanlı Saray mutfakının gelişmesinde büyük rol oynamıştır. Hatta Fatih döneminde saraya ilk defa çeşitli deniz mahsülleri alınmış ve hazırlanmıştır.

Mutfak ayrıca bir teşkilat olarak ele alındığında, mutfak rütbeleri ve aralarındaki ast-üst ilişkisi önem taşımaktaydı. Osmanlı’da mutfak teşkilatı, toplumsal bir kurum gibi çalışırdı. Saray mutfakının bir başka özelliği ise sultanın ve imparatorluğun ne kadar zengin ve güçlü olduğunu vurgulamasıydı. Bu bağlamda dost ve düşmana bir mesaj verildiği düşünülürdü. Türk mutfakı; Türklerin uzun yıllar, baharat yolunu denetim altında tutmasından dolayı Dünya’nın en gelişmiş mutfaklarından biridir. Baharatlar, etin ömrünü uzun kıldığı gibi terbiyelenmesi için de gereklilik arz eder. Tarım için uygun ve verimli arazilere sahip olmuş Türklerde, rençberlik ve hayvancılıktan dolayı; hem sebze hem de et yemek çeşitliliği vardır.

19. Yüzyılın sonlarına doğru Osmanlı İmparatorluğu zayıflamaya ve güç kaybetmeye başlamıştır. Osmanlılar ise, Avrupa ülkeleri ile olan ilişkilerini iyileştirmek ve onların sempatisini kazanmak için yaşam tarzlarında değişiklik yapma yoluna gitmişler ve daha Avrupalı yani Batılı olmaya başlamışlardır. Bu değişiklikler yeme içme alışkanlıklarına da yansımıştır. Abdülmecit döneminde çağa ve yeniliklere ayak uydurma amacıyla Topkapı Sarayından çıkan Osmanlı hanedanı, Dolmabahçe Sarayına taşınmış ve masalarda, sandalyelerde, çatal ve bıçak ile yemek yemeye başlamıştır. Özellikle yabancı misafirleri olduklarında onlara en ala ziyafetleri sunmuşlar, mönülerde de Osmanlı ve Fransız mutfakından yemeklere yer vermişlerdir.

Cumhuriyet dönemi mutfakında Tanzimat ile başlayan yabancı mutfak etkisi görülmektedir. Ancak mutfak evlerde ana özelliklerini kaybetmemiştir. Son yıllarda küreselleşmeden mutfak da nasibini almış, dünyanın her türlü yiyeceği ve baharatları tüm mutfaklara girmiştir. Yöresel mutfaklar bu durumdan çok fazla etkilenmemiştir. Balkanlardan ana vatana geri dönen, göç eden Türkler, beraberinde mutfak ve yemek kültürlerini de getirip, Türk mutfakına yeni lezzetler eklemişlerdir. Özellikle çeşitli otlarla yaptıkları hamur işleri ve kendilerine özgü usulle hazırladıkları et yemekleriyle kültür harmanına çok büyük katkıda bulunmuşlardır.

Türk mutfakı, yemek sanatının çorbalardan tatlılara kadar giden bölümlerinin hepsinde son derece zengin örneklerle sahiptir. Yemeği kültürle kaynaştıran müthiş bir zenginliği vardır. Eskiden yer sofrasında yenilen yemek kültürümüzde, günümüzde masa geleneği başlamıştır. Eskiden kalori ihtiyacı fazlaydı, günümüzde daha az kaloriye ihtiyaç duyuluyor, buna bağlı olarak yemek listelerinde değişikliğe gidiliyor. Turgut Özal dönemiyle ve daha sonra 1995 yılında yürürlüğe giren Gümrük Birliği Anlaşması ile pek çok yabancı yiyecek maddesi marketlerimizde görülmeye başlamış, bu da yemeklerimizi değişikliklere uğratmıştır. Bu değişimler sofraya geleneklerini etkilemese de yemekleri etkilemektedir. Artık yemeklerimizde soya sosu, beşamel sos, ketçap, mayonez vb. hazır soslar ve ürünler kullanılmaktadır. Bu da yüz yıllardır özünü koruduğumuz hazine değerindeki yemek kültürümüze zarar vermektedir.

Tapu için kararlı adım



Saadet Bayar

İBB MÜLKİYET
KONUSUNDA TOPU
YİNE TACA ATTI

İstanbul Büyükşehir Belediyesi, imar sorununun çözümüyle alakalı alınan yürütmeyi durdurma kararını bir üst mahkemeye taşıyarak bozdurdu. Karara göre Sarıyer Belediyesi'nin açtığı dava sonucu İBB Meclisi'nde görüşülecek planların meclis yolu tekrar kapanmış oldu.

Sarıyer Belediyesi, yaklaşık 250 bin kişinin etkilendiği tapu sorununun çözümü için 2981 sayılı yasa çerçevesinde gecekond mahallelerinin imar ıslah planlarını hazırlayarak, Sarıyer Belediye Meclisi'nden geçirmiş ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne iletti. Planların meclis gündemine alınması beklenirken, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Planlama Dairesi, meclis kanununun 14. maddesini gerekçe göstererek tüm imar ıslah

Sarıyer Belediyesi, yaklaşık 250 bin kişinin etkilendiği tapu sorununun çözümü için 2981 sayılı yasa çerçevesinde gecekond mahallelerinin imar ıslah planlarını hazırlayarak, Sarıyer Belediye Meclisi'nden geçirmiş ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne iletti. Planların meclis gündemine alınması beklenirken, İstanbul Büyükşehir Belediyesi Planlama Dairesi, meclis kanununun 14.

maddesini gerekçe göstererek tüm imar ıslah planlarını Büyükşehir Meclisi'ne göndermeden Sarıyer Belediyesi'ne iade etti. Karara tepki gösteren Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, 25 Nisan 2017 tarihinde gerçekleşen bilgilendirme toplantısında "Mülkiyet sorunu boynumun borcudur. Dava açacağız" diyerek konuyu yargıya taşıyacaklarını açıklamıştı.



planlarını Büyükşehir Meclisi'ne göndermeden Sarıyer Belediyesi'ne iade etti. Karara tepki gösteren Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, 25 Nisan 2017 tarihinde gerçekleşen bilgilendirme toplantısında

"Mülkiyet sorunu boynumun borcudur. Dava açacağız" diyerek konuyu yargıya taşıyacaklarını açıklamıştı. Başkan Genç'in konuşmasının ardından Sarıyer Belediyesi konuyu İdare Mahkemesi'ne taşıyarak vatandaşların tapularını alması için mücadelesini sürdürdü. Görülen davaların çoğunluğu Sarıyer Belediyesi lehine sonuçlanınca mahkeme İBB'nin imar ıslah planlarını geri göndermesine karşı yürütmeyi durdurma kararı verdi. Böylece, Sarıyer Belediye Meclisi'nden geçen imar planlarının İBB Meclisi'ne gidebilmesinin yolu açılmış oldu. Bu durum karşısında İBB konuyu Bölge İdare Mahkemesi'ne taşıyarak verilen yürütmeyi durdurma kararını

bozdurdu.

MAHALELLER BİRLİĞİ TAPULARDA KARARLI
Alınan karar üzerine tapularına kavuşmak isteyen Sarıyerli vatandaşların kurduğu Mahalleler Birliği bildiri yayınladı. Davaya müdahil olmak için girişimlere başladıklarını belirten mahalleliler, bu dava yıllardır yerleşim yerlerinin hukuki güvenceye kavuşmasını bekleyen vatandaşların davasıdır diyerek, "Emeklerimize, haklarımıza, hayatımıza, yerleşimlerimize sahip çıkmak için davaya müdahil olacağız" dedi. Mahalleliler müdahil olmak için 22 Kasım'da mahkeme heyetine dilekçelerini verecek.

Haber: Divriği Gazetesi

Gerçeğe Hü



Yahya
Kemal Bayar
divrigigazetesi@gmail.com

İnsan Olmak Yeterli

Ovacık Belediye Başkanı Fatih Maçoğlu'nu tanımayan kalmadı değil mi? Ona kısaca "Köminist Belediye Başkanı" da diyorlar. Türkiye onu "nohut, fasulye ve mercimek" ekerek ihtiyaç sahibi öğrencilere burs vermesiyle yakından tanıdı. Köminist Belediye başkanı bu işi biraz daha büyütür, portföyüne "bal, zeytinyağı, Zeytin, Peynir" vesaire tarım ve hayvancılık ürünlerini ekledi. Köminist Belediye Başkanı geçtiğimiz günlerde bir dizi seminer için İstanbul'a geldi, Ovacık'ta ne yaptıklarını anlattı. Konuşmasının bir yerinde şöyle bir cümle kurdu "sizlerin düşündüğü şeyleri biz Ovacıkta yapmaya çalışıyoruz" dedi. Bizim düşündüğümüz şeyler neydi? Bunu anlatmaya bile gerek yok. Üretim odaklı dayanışma modeli. Herkesi becerisi çerçevesinde üretime katma projesi. Kimyasal katkılardan arındırılmış, temiz gıdalara erişme girişimi. Üretenler ile tüketenler arasındaki, haklın sağlığını hiçe sayan gözü dönmüş para cambazlarını ortadan kaldırma girişimi. Dünyanın modern ülkeleri tarımdan sanayiye geçerken, tarımı terk ederek sanayiye geçmedi. Modern tarım üretimini güçlendirerek, sanayiye kaynak aktardı. Türkiye de bu yolla başladı, ancak 1950'lerden sonra tarımı tamamen devre dışı bırakarak, sanayileşmeyi önüne koydu. Toplum yapısı itibarıyla "yarı göçebe feodal" modern sanayiye geçme ihtimali olmayan, Osmanlı bakiyesi nüfus derin bir kırlıma yaşadı. Batının sanayi modeline ulaşım derken, evdeki bulgurdan oldu. Daha 60 yıl önce Türkiye, dünyada kendi kendine yeten 7 ülkeden biri iken, buğdaydan ete, mercimekten fasulyeye, hatta samana kadar bir dizi tarım ürününü dışarıdan ithal eder hale geldi. Cabası, hayal ettiği sanayi toplumu hevesi ise kursağında kaldı. Çünkü dünya yerinde durmuyordu. Biz sanayiye geçme patinajı yaparken dünya, teknolojiye, hatta, bilişim teknolojisine çoktan geçmiş oldu. Şimdiki maceramız da, modern batı ile bilişim teknolojileri ile rekabet edebilmek üzerine kurulu. Kısa bir zaman sonra bu da hayal kırıklığı ile sonuçlanacak.

Cumhuriyetin Kıymetini Bilemedik!

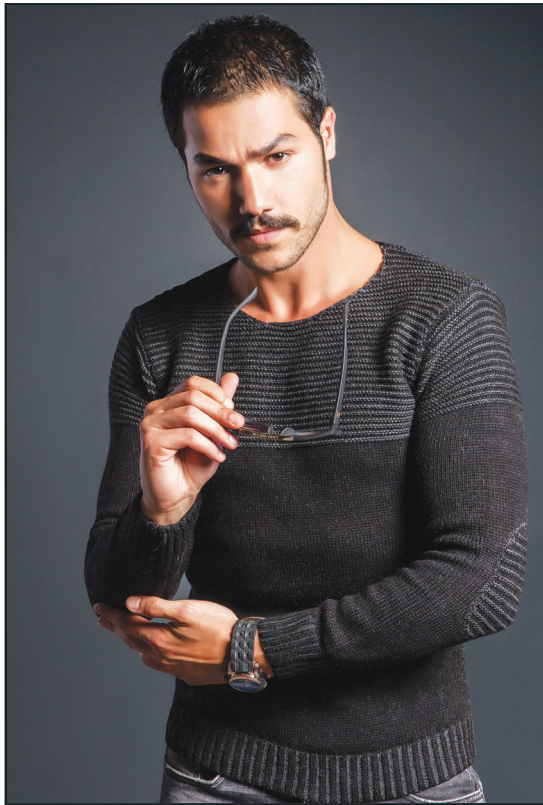
Yüz yıl geriye giderek bu günkü Anadolu'nun ne durumda olduğunu incerseniz, cumhuriyetin ne demek olduğunu iyi anlarsınız. Elde avuçta, üstte başta yok. Halk, bulaşıcı hastalıkların, cehaletin pençesinde kıvrıyor. Oturduğu köyünde, evinde kaç gün kalacağını bile garantisi yok. Her an bir Osmanlı Ordusu baskısı ve korkusuyla göçe hazır bir yaşam. Padişah kul peşinde, kul da ekmek peşinde. Böyle bir ortam. Kendilerini "Osmanlı Ecdatları" sayan hevesliler, cumhuriyeti anlayamazlar ama, Anadolu halkı yeni kurulan cumhuriyetin ne demek olduğunu çok iyi bilir.

Gelelim Tarıma

Özellikle 1950'den sonra, Demokrat Parti'nin iktidara gelmesiyle, genç cumhuriyetin kuruluş referansları ortadan kaldırıldı. Osmanlı sevdalıları iş başına geçti. Başta Köy Enstitüleri ve Halkevleri olmak üzere, insanı özgürleştiren ne varsa yok edildi. Devletin yönlendirmesiyle, Anadolu'nun verimli tarım arazileri, meraları kaderine terk edildi. Tarımdan geçimini sağlayan milyonlarca nüfus başta İstanbul olmak üzere büyük şehirlere göçtü. Tarım ve hayvancılık tamamen çöktü. İşte Köminist Belediye Başkanı Fatih Maçoğlu çöken tarıma yeni bir bakış açısı getiriyor. Bireylerin tek tek bir şey yapamayacağını söyleyerek, kooperatifler üzerinden toplumsal üretim modeli inşa ediyor. Geçmişte bu böyleydi zaten. Fiskobirlik, Tarış, Et ve Balık Kurumu, Süt Endüstri Kurumu, Çay Kur, Toprak Mahsulleri Ofisi, gibi üreticiyi destekleyen, hatta teşvik eden kurumlar yok muydu zaten. Maçoğlu buraya işaret ediyor. Tabi anlayana.! Aslında Maçoğlu'nun yaptıklarını ondan önce kısmen yapanlar var. Çiftçi Sen, Tarım Sen, Üzüm Sen, Kayısı Sen, Fındık Sen başta olmak üzere çeşitli girişimler var. Şimdi sıra Divriği'de? Mesele sadece temiz ve sağlıklı gıdalara erişme değil, Divriği'nin geleceği söz konusudur. Terk edilmiş topraklarımızı yeniden üretime katma projesidir. Bunları yapmak için, Maçoğlu olmaya, köminist olmaya gerek var mı? İnsan olmak kâfi değil mi?



as team®



as team®
ASDAĞ TRIKO TEKSTİL SAN. TİC. LTD.ŞTİ

Eyüp AYDINDAĞ

www.astroko.com

Merkez: Maltepe Cad. Orhan Kocabaş

Triko Çarşısı No: 9/ 41-42-56

Bayrampaşa /İSTANBUL

Tel: 0212 612 77 81 Fax:0212 612 47 66

Fabrika: Orta Mah. İbrahimağa Cad.

Hulusi Bağcı İş Merkezi 6-8 /10-11

Topkapı -Maltepe 7İSTANBUL

Tel.: 0212 613 44 26

astroko@astroko.com

Mona Lisa'dan Zengin

Doğan Kuban



Ulu Camii Cennet Kapısı, Mona Lisa'dan daha zengin

Doğan Kuban
12 Haziran 2017
Ulu Camii Cennet Kapısı, Mona Lisa'dan daha zengin
Divriği'de Hürremşah'ın Cennet Kapısı Türkiye'nin en büyük sanat yapıtıdır.

Mengücek Emiri Ahmet Şah ve eşi Turan Melik'in yaptırdıkları Ulucami ve Şifahane'nin mimarı olan Ahlatlı Hürremşah'ın tasarladığı, bezemelerinin çoğunu eliyle yonttuğu taç kapılar Türk çağının en önde gelen başyapıtlarıdır.

Kible kapısındaki yontu (heykel), tasarımı ve işçiliği ile İslam ve Yakındoğu'da yoktur. İkonografik olarak dünya sanat tarihinin hiçbir döneminde, büyük bir heykel uygulaması olarak, bu nitelikte bir 'Cennet Kapısı' imgesi yaratılmamıştır.

Hürremşah'ın tasarladığı ve olağanüstü yaratıcılığı ile kendi eliyle yonttuğu bu taç kapı dünya sanat çevrelerinin artık farkında



olduğu bir yapıttır. Divriği Ulu Cami 'korunması gereken en önemli evrensel sanat miraslarından biri' olarak, UNESCO'nun tarihi yapılar listesindedir. Anadolu Türk kültürünün kimliğini oluşturan en önemli tarih mirasıdır. Anadolu-Türk varlığının dokunulmazdır.

Bu yazı 1967'de başlayan bir koruma çabasının ülke gündemine getirilmesi için bir çağrıdır.

Eşi dünyada yok: Bir Şah Eser

Dünyanın en büyük Cennet Kapısı İmgesi, 800 yüzyıl önce, yaratıcı bir tasarımla ve kanımca, dünyada başka eşi olmayan bir yontu ustalığı ile dünya heykel sanatına armağan edilmiştir. Anadolu-Türk kültür ortamında yaratılan bütün sanat

Divriği Ulu Cami 'korunması gereken en önemli evrensel sanat miraslarından biri' olarak, UNESCO'nun tarihi yapılar listesindedir. Anadolu Türk kültürünün kimliğini oluşturan en önemli tarih mirasıdır. Anadolu-Türk varlığının dokunulmazdır. Bu yazı 1967'de başlayan bir koruma çabasının ülke gündemine getirilmesi için bir çağrıdır. Eşi dünyada yok: Bir Şah Eser Dünyanın en büyük Cennet Kapısı İmgesi, 800 yüzyıl önce, yaratıcı

yapıtları arasında bu büyük sanat yapıtı ile eşleştirilecek başka bir yapıt yoktur. Ülkemizde tarihi anıtların arasında koruma önceliğinde ilk yapıttır. Korunması, fakat cahil restoratörlerin dokunmaması gereken bir 'Şah-Eser'dir.

Toplum kimliğini yok etmenin en kestirme yolu sanat yapıtlarının tahribidir. Onlar kültürün maddi kanıtlarıdır. Bunların başında mimari gelir. Kuşkusuz pek çok başka veri de var. Tarih de onlara dayanarak yazılır.

18. yüzyıla kadar yazının elle yazılması, eğitimin sadece dini öğreti niteliğinde olması, kitabın nadir ve sadece egemen olanlardan söz eden bir anlatı olarak kalması, okuma yazması olmayan toplumların bu güne kadar cahil kalmalarının nedenidir.

Tek araştıran uzman yok

Türkiye tipik bir örnektir. Bugün 80 milyon Türk'ten hiçbirisi, eğer bu konuyu inceleyen uzmanlar arasında değilse, Mengücekoğlu Beyliğini, adından başka bir şeyi ile hatırlamaz. Libya'nın ya da Van'ın nerede olduğunu bilmeyen sokaktaki kalabalıklara Mengücekoğlu Beyliğini sormayın! Bizim de ulusal kültürümüz var diye böbürlenlen kimilerinden, ülkelerinin tarihi ve diline ilişkin bilgi alamazsınız. Kendi



geçmişlerini öğrenmemişlerdir.

Avrupa'nın Rönesans'tan sonraki aydınlanmasının bize sadece rüzgârı geldi. Kendi tarihimizi de Avrupalılardan öğrendik. Fakat bu toplum ve ülke, bir varlık olarak, bizim ocağımızdır. Ne var ki toplum, cehaletinin doğası sonucu buna sahip çıkma bilincini üretmiyor. Divriğilinin ortak aklı da, 'kültür' deyince Hürremşah'ın kapısını anımsamıyor.

Tutucu halkın ne yazarını, ne dilinin tarihini, ne de anıtlarını bilmemesi, Avrupa'ya göre sığ kalmış Osmanlı kültürünün tarih boyunca hep taklitle yaşamış olmasının sonucudur. Tarih kimliğimize sahip çıkamıyoruz.

Mücevher'in farkında olmayan toplum

Böyle bir yapıtın farkında olmayan ve ona eşi bulunmaz bir mücevher gibi davranmayan bu toplum, kültürel aymazlığın en derin çukurunda sayılabilir. Tarihin yaşayan verilerini koruyamıyor. Burada kabahat ya da suç, döner kebab dükkânı ile tarihi taç kapı arasında bir fark görmeyen, halk ya da idareci, aydınlanmamış çoğunluğun değildir. Yozlaşmış entelektüel azınlığın sanatsal duyarsızlığıdır.

Bu yontu, tarihimizin dokunulmazdır. Hiçbir kuruluşun malı değil, insanlığın ve Türk tarihinin malıdır. Türk tarihine onur veren bir mirastır.

Bu taç kapıda, doğanın, geometrik olmayan, çizgi ve sayıya indirgenemeyecek bir ağaç gibi, özgür bir tasarımı yaratılmıştır. Palmetler cennet ağaçlarını simgeliyorlar. Sanatçı kapı kemerinin üstüne yerleştirdiği 'Lotus' çiçeği motifinde de aynı davranışla, Hindistan'dan Mısır, sonsuz yaşam imgesi olan lotus çiçeğini, en klasik biçiminde kullanarak, Cennet Kapısı imgesini bir sonsuzluk simgesi ile taçlandırıyor. Hürremşah, neredeyse bütün Ortadoğu geçmişini özetliyor.

Mona Lisa'dan zengin

Bir taç kapıyı simgesel çiçek ve yapraklar kullanarak sonsuza uzanan bir cennet kapısı olarak hayal etmek Hürremşah'ın bize kültürel hediyesidir. Dünyada başka eşi olmayan ve Anadolu-Türk kültürünü ayrıcalığını vurgulayan bu yapıt, Mona Lisa'nın portresi yanında, çok daha zengin bir sanat yapıtıdır. Hürremşah'ı Leonardo ile karşılaştırmak söz konusu değil. Ama bu kapı Louvre'da sergilenseydi, sanatseverlerin ağzından düşmezdi. Ulu Cami'nin kible kapısı büyük bir sanatçının hayalini süsleyen bir imge olarak, olağanüstü bir işçilikle taş oylulmuştur.

Bu cephede sanatçının olağanüstü hayalinin yarattığı derin ve güzel imgeler var. Ağaçlara insan yaşamının simgesi olarak bakmak, kat kat güneş simgelerini gök kubbenin tanrıya çıkan basamakları olarak düşünmek, sufi imgelerden çok daha güçlü ve etkileyicidir. Yükselişin lotusla bitmesi de, cennete giren inançlı insanın sonsuz yaşamını simgeler.

Bu ayrıntıların çağdaş insanları nasıl etkileyeceğini bilmiyorum, ama İslam kültürünün sanatsal ifadesi açısından başka örneği yoktur. Hürremşah'ın sanatı üzerinde bir kitap

bir tasarımla ve kanımca, dünyada başka eşi olmayan bir yontu ustalığı ile dünya heykel sanatına armağan edilmiştir. Toplum kimliğini yok etmenin en kestirme yolu sanat yapıtlarının tahribidir. Onlar kültürün maddi kanıtlarıdır. Bunların başında mimari gelir. Kuşkusuz pek çok başka veri de var. Tarih de onlara dayanarak yazılır.

yazılabilir. Burada pagan kozmogoni var. Bu tasarımda Türk Şaman tarihinden kalan olgular var. Pagan Türklerde Şamanlar göğü dokuzuncu katına yükselerek Kök Tengri'ye simgesel olarak ulaşırlardı. Bu taç kapıda sanatçı, dokuz gök katını simgelemiştir.

Simetrik gibi, ama değil!

İnsan yaşamını doğaya yaklaştıran bir yorum, birçok tarihi simge,



sanatsal buluş var. Sanatçının olağanüstü duyarlılığı ve eşsiz el mahareti ve kanımca, Batının en iyi heykeltıraşlarıyla boy ölçüşecek bir ustalığı var. Simetrik bir tasarım gibi gözükmesine karşın, hiçbir biçim simetrisinin eşi değil. Her eli değdiği biçim, yerinde yontulurken yaratılmıştır.

Kısaca dünya çapında bir yontu yapıtımız, yani heykelimiz var: Cennet Kapısı simgesi... Eşi ne İslam'da ne batıda ne de herhangi bir kültürde yok. Türk halkının da bundan haberi yok! Bu toplumsal cehaletin en büyük kanıtıdır.

Türk kültürü diye dövünenlerin utanması gereken bir durumdur.

Türk kültürünü ağızdan düşürmeyenler için Türkiye'de bundan daha önemli bir arkeolojik kalıntı yoktur. Bunların farkında olmayan bir toplumun geçmiş kültür özentsi, içeriksiz bir politik söylemdir. Fakat asıl acı olan entelektüel ahlaksızlık (halk katında namussuzluk) ya da sanatsal duyarsızlık ve hamlıktır.

Dış etkilerden mutlaka korunmalı

Hürremşah'ın yapıtını korumak için yontuya el değdirmemek ve yapının statik sorunlarını çözmek, yontuları dış hava etkilerinden korumak gerekir. Bu kapı bir müze objesidir. Her ayrıntısını o andaki yaratıcı vuruşu ile hiçbir tuşunu yinelenemeyerek yapan bir büyük heykeltıraşın yapıtını taşçı ustalarına restore ettirmeyi düşünmek bir cinayet programıdır.

Buna karşı çıkmak, entelektüel kamuoyu için, dünya çapında bir sanatçıya, kültürel varlığımıza ve çağdaş koruma anlayışına saygı gereğidir. 'Cennet Kapısı' deyimi yeni bir kültür kampanyası çağrısıdır. Aydın vatanseverlerin katılması toplumsal bir görevdir.



Mehmet Diktaş
0532.283 82 35

Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti

YILTAŞ SİGORTAŞ

www.yiltassigorta.com.tr



Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han
No: 101/46-47 İskitler / Ankara

Pbx: 0312. 384 67 26
0312. 341 18 26
Fax: 0312. 341 58 27



yiltas58@hotmail.com - yiltassigorta@hotmail.com

TEŞEKKÜR

Oğlumuz Hüseyin Özdemir ile Gelinimiz Pınar Ayık'ın
Wow Otel'de yapılan nikâh ve Düğün Törenine katılarak bizleri onurlandıran



Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli
Selvi Kılıçdaroğlu
CHP PM Üyesi İstanbul Milletvekili Sibel Özdemir
CHP Grup Başkan Vekili İst Mv Engin Altay
CHP Genel Başkan Yardımcısı Yasemin Öney Cankurtaran
CHP İstanbul Milletvekili Ali Şeker
CHP İstanbul Milletvekili Zeynel Emre
CHP İstanbul Milletvekili Ali Özcan
CHP İstanbul Milletvekili Selina Doğan
Bakırköy Belediye Başkanı Bülent Kerimoğlu
CHP Bağcılar İlçe Başkanı Murat Sönmez
Divriği Gazetesi Yazarı Şahin Küçük
Divriği Belediyesi Önceki Başkanı Muharrem Yağbasan
Avcılar Şoförler Odası Başkanı Kemal Türk
Halk Ozanımız Celal Yılmaz
Sanatçımız Şahin Aydın
ve Aslıgül Ay'a

ayrıca bu mutlu günümüzde bizleri yalnız bırakmayan akrabalarımıza,
dostlarıma ve CHP'de birlikte siyaset yaptığım yol arkadaşlarıma, mesaj
ve çiçek gönderen dostlarımıza Özdemir Ailesi olarak Teşekkür Ederiz

Celal Özdemir

Murat
Şahin'imizi

UNUTMADIK UNUTTURMAYACAĞIZ



15 Kasım 2003'de yobaz odaklarca gerçekleştirilen hain saldırılarda yitirdiğimiz eski dernek başkanımız Murat Şahin'imizi sonsuzluğa uğurlayışımızın 14'üncü yılında özlemle ve hasretle anıyoruz. Dilimizin yettiği elimizden geldiği kadar terörü lanetlemeye devam ederek, bu güzel coğrafyanın barışından yana tavır almaya ısrarla devam edeceğiz. Bu vesileyle yakın geçmişimizdeki katliamlarda yitirdiğimiz tüm terör mağdurlarını saygıyla anıyoruz.

**Yağbasan Köylüleri Eğitim Kültür
Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği**



TOPLUM

Prof. Dr.
Gülümser Heper

hepergulums@gmail.com

Yağmur ve Siyaset

Yağmur ve siyaset başlığının siyaset için fazla duygusal bir anlatım görüldüğünü düşünüyor olabilirsiniz. Siyasete liderlerin ve politikacıların kontrolsüz duygularını karıştırdığı bir ülkede siyasi yazılara duygu katmanın zararı olmasa gerek. Nihayetinde günümüz siyasetinin bizlere yağmurun kokusunu hissettirdiğini düşünmekteyim. Üstelik siyasetin rüzgârlı havası toplumu savururken, yağmurlu havanın uykusuna yatmak bize yakışmaz. Peki halkımız siyasi fırtınanın neresinde? Ben toplumun aşırı derecede politize olduğuna düşünürken. Siyasi rüzgârın halkımızın sabah evinden çıkarken yediği bir dilim ekmekten başlayarak akşam evinde içtiği bir tas çorbasına bulaşacak kadar belirleyici olduğu bir toplumda apolitik olmak teorikte de pratikte mümkün değil. Sıradan insanların sıradan yaşamlarını belirleyecek bir siyasetin etkisi bir fırtınanın etkisi gibi herkesi önüne katmış durumda. Ancak sıradan insanların bireysel yaşamının önünde engel veya bir pencere olarak düşünecek boyutta politize olmasını bir toplumun yüksek siyaset izlediğinin değil çıkmazda olduğunun resmi olarak düşünüyorum. Siyasete bireysel pencereden bakanları küçümseyen bir tavır içerisinde değilim. Zira bu halkın gerçeğini küçümsemek olur. Sokakta, yolda, otobüste, bankada, hastane koridorunda, kahvede bireysel her adımına, cümlesine, tavrına siyasetin penceresinden bakan, kurgulayan ya da itiraz eden insanları yadırgamıyorum. Yadırgadığım şey bu itirazların henüz organize olmaması. Aynen yağmur öncesi kestiremediğimiz karanlık gibi. Sıradan bir insanın yirmi dört saatini politize edecek bir ülkede yaşıyoruz. Sabahki önceliğimizin akşamki önceliğimiz önüne geçebiliyor. Üstelik bir ay önceki, bir yılki önceliğimizi unutmamışız, içimizde istiflemişiz. Ülke gerçekleri, bireysel gerçeklerimiz ve geleceğe dair önümüzdeki gerçeklerle birlikte şizofrenik duygusal savruluşlar yaşıyoruz. Siyaseten birbirimizle çatıştığımız ülke ve dünya gerçeklerinin bin katını kendi içimizde yaşıyoruz. Birinin gerçeğinin birinin çıkmazı olduğunun farkındayız. Bana ne NATO'dan, bana ne Suriye'den, bana ne benzine gelen zamdan, bana ne Zarrab'dan duvarını aştık. NATO'da, İncirlik üssü de, benzin zammı da, Zarrab da evimize bizle geliyor, bizimle uyuyor, bizimle uyanıyor. Ülke gerçeğini rüyasına taşımayanımız yok gibi. Sabah kalkıp bu ne güzel ülke diye uyanan insan figürü filmlerde enstantene.

Milyonlarca itiraz havada uçuşurken esen ufak bir rüzgarla dağılıp ertesi gün tekrar tepemizde yoğunlaşmış bulutları görmek hepimizi yordu. Havadaki yoğun elektrik ve gerilim ne yağmura, ne fırtınaya, ne gök gürültüsüne dönüştü; ne de hava açtı. Çiseleyen yağmurda bireysel felaketini yaşayan insanları evimizin penceresinden izleyecek zamanımız da kalmadı. Birilerini yağmur öncesi savuran gerçekler bizim gerçeklerimizle aynı. Her an her yerde islanacak, yıldırım çarpacak, rüzgarla savrulacak şartlarda yaşadığımız bir ülke gerçeğindeyiz. Bilirsiniz tabiat kuralıdır ki bulut yoğunlaşınca yağar, elektriksel gerilim artınca şimşek çakar, göğü gürletmeyen şimşek olmaz. Politikayı tabiat gerçeğiyle bağdaştırabilir miyiz? Bence bağdaştırabiliriz. Nihayetinde insan gerçeğidir, insan gerçeği tabiat gerçeğidir. Sıradan insanı politikanın içerisine bu derece bulaştıran gerçekler, bu sonucu beklemek zorundadır. Peki politika denilen gerçek bu sonuçları değiştirebilecek kudrette midir? Yani birkaç yağmur tanesi, bir elektrik boşalımı biz bu gökten bağımsız hareket etmek istiyoruz diyebilir mi? Eğer tanırsanız ne mümkün!

Ülkemiz siyasi gerçeğinde kendine tanrı rolü üstlenenlerin bunu başaramadıklarını hepimizin tecrübesi dahilinde. Ne ordu, ne yüksek siyaset, ne de muhtırlarla gelen siyasi manüplasyonlar kimseyi tanıyıp yapmaya yetmedi. Halkın içerisine yağmur kasvetini, karanlığını salan bugünün siyaseti de başaramayacak. Gök gürleyecek, şimşek çakacak, fırtına çıkacak hepimiz hissediyoruz. Halkımız ne güzel tanımlamış. İslanmışın yağmurdan korkusu olmaz. Ya henüz islanmayanlar? Yağmurun karanlığında kışı geçirmek ancak belli hayvanlara özgü. Herkes ama herkes eninde sonunda dışarı çıkacak. Siyasetin boş tangirtıları gök gürültüsünü bastıramayacak. İşte bu nedendir ki halkı bu derece politize edenler bu sonuca katlanacak. Ne diyelim artık yağmur yağsın da varsın kerpiçi ağılsın.

Divriği Gazetesi Banka Hesap Bilgileri

Yahya Kemal Bayar adına

IBAN:TR66 0006 7010 0000 0091 1860 88

POSTA ÇEKİ HESABI SADET BAYAR:09548784

Divriği’de Dutluk vardı

Mihran Pilikoğlu



DUTLUK ve İSTASYON

Divriği’nin en önemli mesire yerlerinden biri olan, Çaltı Suyu’nun yatağında, şimdiki Divriği Tren Garı’nın alt tarafında yer alan dut ağaçları (Dutluk) yaşlılarımızın anlattıklarına göre, ipek elde etmek amacıyla dut ağaçlarının yapraklarıyla beslenen böcekler için diktiklerini anlatırdı. Küçük dut ağaçları ormanı görünümündeydi. Havalının durumuna göre Haziran Ayı’ndan itibaren konu komşu haberleşerek hazırlıkları yapıp birlikte bu sayfiye yerine özlemle gidilirdi. Genellikle tatil günü olan Pazar günleri tercih edilirdi. Hazırlıklarda olmazsa olmaz, Divriği’ye mahsus (İç) gerekli malzemeler, bulgur, salça, yeşil soğan, nane, pul biber, tuz ve bir miktar da su ilavesiyle kıvama gelene kadar sabırla yoğrularak hazırlanırdı. Yemek için hemen servis yapılmazdı. Bulgurun suyu çekmesi için bir müddet beklenirdi. Zamanı geldiğinde salamura üzüm yaprağıyla eşe dosta ve yakın oturanlara ikram edilerek yenmeye başlanırdı. Divriği’de yaz aylarında vakit geçirmek için eğlenmek ve bilhassa pazar günleri Erzurum-İstanbul Kara Treni karşılama ve Dutlukta piknik yapma zevkini yaşamak için özlemle, sabırsızlıkla pazar günleri beklenirdi. O gün sabah saat 8 den itibaren yavaş yavaş istasyona gidişler başlardı. Eğer Posta Treni tehirli değilse sabah saat 10:20 de gelmesi beklenirdi. O zamana kadar raylara paralel olan 50-60 metrelik setüstü sahada ahali kol kola sohbet ederek bir aşağı, bir yukarı trenin gelmesi

beklenirdi. Bu arada Sofu Dayı, Meşhur Şiş Kebab’ını yavaş yavaş meşe kömürü ateşi üstünde ızgaraya dizerdi. Kesdoğan Kalesi’nin altındaki 41’inci Tünel’den çıkan kara trenin aniden siren sesi ve gürültüsü duyulunca herkeste bir heyecan ve hareketlenme olurdu. Tren istasyona gelip durduğunda elzem olan içecek su temini ve diğer ihtiyaçlar için yolcular büfe önünde sıralanırdı. Bu arada Sofu Dayı’nın mis gibi kokan iştah kabartıcı pide arası şiş kebabından alabilmek için sıra beklenirdi. Posta Treni sırasıyla, başta Yataklı, Kuşetli, Birinci, İkinci ve Üçüncü Mevkilerden ibaretti. Üçüncü Mevki

Lokomotifin makinisti bir nota üslubuyla kınlarını etkileyen anlamlı, hüznendirici uzun uzun kesintisiz siren sesi Sivas istikameti olan 39’uncu Tünel’e girene kadar devam ederdi. Ne yazık ki o etkileyici siren sesinin ve görüntülerin kaydı yoktur. O günleri yaşamış olanların kulaklarında yansımış, asla silinmeyen kadim bir seda olarak çınlamaktadır. Treni uğurlayan erkeklerin bir kısmı, çarşıda bulunan kahvelere tavla ve iskambil oynayarak vakit geçirmek için giderlerdi. Diğer bir kısım yetişkinler de daha evvel dutluğa gelmiş olan ailelerin yanına gelirlerdi. Dutluktaki

zamanlarda suyu ve gölü olduğu için oraya giderlermiş. Ayrıca köprü, geçişin sağındaki dere içerisindeki Çocuk adıyla anılan kaynak su gözesi vardı. Bu yerde ağaç bulunmadığı için yazın kızgın güneşin altında gölgesiz piknik yapma tercihi tabii ki olmazdı. Bilahare Süt Çeşmesi olan yerde Mahmut Çavuşların yaptırdığı taş değirmen vardı. Melik Gerdan’da yapılan barajdan kanalla gelen suyla çalışıyordu. Bir kaç sene boyunca buğday öğütmek için bu değirmene geldiğimizi hatırlıyorum. Köprünün bakımı ve onarımı maalesef önemsenmediği için yazıktır ki böyle bir tarihi eser

Çocukların eğlenmeleri için bazı ağaçlara salıncaklar kurulurdu. Gençler dutluğun alt tarafından akan ırmakta yüzerek vakit geçirirlerdi. İlkbahar da karların erimesiyle coşan ırmak yatağı seneden seneye yatağını değiştirdi. Bazen Gavur Gölü, bazı senelerde de karşı taraftaki Sarıkaya İstikametine yönelirdi.



vagonunun ücreti düşük olduğundan çok kalabalık olurdu. Koridorlarda izdiham olurdu, ve ayakta seyahat edilirdi. 20 dakika sonra birinci kampana çalardı. Bir zaman sonra ikinci kampana sesi, sonrası da yolcular, uğurlayanlarla vedalaşarak trene binenler, üçüncü ve son kampana çaldığında kırmızı şapkalı hareket memuru aşağı yukarı çalarak yolcuların treni kaçırmamaları için yerlerine geçmeleri uyarısında bulunurdu. Trenin hareketi için son düdüğünü lokomotif makinistine doğru çalarak elindeki hareket levhasının yeşil tarafını çevirdiğinde trenin hareketi başlardı. Eller sallanı, yolcular uğurlanırdı.

ağaçların büyük kısmı beyaz dut, aralarında az da olsa kara dut ağaçları da vardı. Dutlar olgunlaştıkça altlarına serilen çarşaflara silkelenirdi. Çocukların eğlenmeleri için bazı ağaçlara salıncaklar kurulurdu. Gençler dutluğun alt tarafından akan ırmakta yüzerek vakit geçirirlerdi. İlkbahar da karların erimesiyle coşan ırmak yatağı seneden seneye yatağını değiştirdi. Bazen Gavur Gölü, bazı senelerde de karşı taraftaki Sankaya İstikametine yönelirdi. Bu iki yer su tuttuğu için yüzmek için uygun olurdu. Dutluğun karşı yakasında da dut ağaçlarıyla kaynak suyu (Gât Ağpür) Süt Çeşme adıyla bilinen bir piknik yeri vardı. Köprü olduğu için evvelki

korunamamış ortadan kaybolmuştur. Karşıya geçiş olmadığından dolayı değirmen de faaliyetini bitirmiştir. Bugün o da yok zaten. Gelelim dutluktaki etkinliklere; Gün boyu aileler birbirlerine ikramlarla yemeler içmeler ve içten sohbetleriyle geçirilen günün sonuna doğru yavaş yavaş toparlanmalar başlardı. O tarihlerde herkeste saat olmadığı için zamanlar güneşin doğuşu ve batışı ile belirlenirdi. Güneşin, bir selvi, yarım selvi, bir adam boyu gibi ölçülere bakarak buluşmalar, gelip gitmeler güneşe bakarak ayarlanırdı. Bu ayarlara bakarak evlerinin yolunu tutarlardı. Nasip olursa eğer, gelecek Pazar buluşmak üzere vedalaşırlardı.

Zamane Köşesi

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

Ya Tuz Kokarsa



Yeni olan her şey karşısına dönüşür ve özellikle zamanında kullanılmayanlar eskir, devingenlik göstererek süreç içinde bozulur ve bozulan nesnelerin birçoğu da yapılarında bulunan atomik kombinezon sonucunda çevresine koku yayar. Bu durumu özellikle bozulan yiyeceklerde sürekli deneyimliyoruz. Bozulan nesnenin bütünselliği kalmadığında, o artık kendisi değildir. İnsanı besleyen yiyecekler içinde bu böyledir. Bu anlamda bozulan ve kokan yiyecekler insana bir yarar sunmaz. Çünkü onların, insan için besleme değeri kalmadığı gibi, tam aksine insan yaşamına zarar verecek konuma gelmesi söz konusudur. Öyle yiyecekler var ki bir günde, öyleleri de var ki aylarca bozulmadan kalabilirler. Ama hiçbirisi uzun süre tazeliğini ve besin değerini koruyamaz.

Buna karşın var olan yiyecekler içinde yıllarca bozulmadan kalan en önemli besin kaynağı tuzdur. Onun için uzun süre kullanılmayacak olan yiyecekler, geleceğe daha sağlıklı ve bozulmadan kalabilmesi için tuzlanarak saklanır. Böylece tuz, besinlerin kokmasını ve bayatlamasını geciktirir.

Peki ya tuz kokarsa!

Tuz da kokar mı? Tabii ki kokar? İçine koy bozulmuş ve kokmuş olanları, gör bak nasıl kokuyor! Saf tuzun kendisi de bozulur ve kokar...

Çünkü doğada hiç bir şey sonsuzca aynı konumda kalmaz. İnsan ve toplum açısından ve yaşanan toplumsal gerçeklikten, tuzun koktuğu konuma gelmesi, toplumsal değerlerin ve yapının bozulduğu bir aşamadır. O aşama, karmaşanın egemen olduğu bir boyutu içerir. O aşama, her şeyin her şeye karıştığı, gerçeklerin görünmez, algılanamaz ve bilinçlerinse amalgam olduğu bir aşamadır. Bu aşama da çoğu insan gördüğünü göremez, duyduğunu duyamaz, algıladığını gerçeğiyle, bütünselliği içinde algılayamaz vs. Bu konumda insanlar, bir akıl tutulması konumundadırlar... Şu an ülkemiz de yaşanan tam da bu konumdur.

Bugün ülkemizin geldiği durum tam da tuzun koktuğu aşamayı içermektedir. Ülkemizin mevcut enerjisi, insanlara umut ve güven tazelemiyor. Her şey bayatlamış, eskimiş ve gelecek vaat etmeyen bir konumda...

Bir düşünün;

-İnsanlar da gelecek umudu azalmış!

-Eğitim-öğretim bilimsel konumdan uzaklaştırılmış;

-İnsanlar politik ayrılıkları demokratik bir anlayışla karşılamak yerine, düşmanlıkla karşılar olmuşlar.

-İşsizlik alabildiğine artmış.

-Tüketim ekonomisi herkesi borçlu konuma sokmuş;

-Üretmeyen bir ekonomi egemen kılınmış;

-Yol, köprü, hava alanı yapmak, kalkınma sayılmış;

-İnsanların gelirlerinde geçmiş yıllara göre, gerileme olmuş;

-Gençlerde “yarınım ne olacak” kaygısı artmış...

-Eğitimde başarı oranları diğer ülkelere göre çok gerilemiş;

-Dış politika tam bir çıkmaza girmiş; neredeyse her komşu ülkeyle sorunlu bir devlet konumuna gelmiş; 21. yüzyılın ruhunda, her bireyin bir dünya, bir evren olduğu, her insanın iradesi kendi özgünlüğünü yansıtır görüşü egemenken, bir toplumu oluşturan milyonlarca insanın iradesinin bir “kişiye” teslim edilmesi doğru değildir.

Mevcut iktidar, yaklaşık 15 yıldır ülkeyi yönetiyor. Parlamento da istediği hangi yasayı çıkaramadı ki, şimdi “tek adam” yönetimiyle “istikrar” yaratmayı umuyor. Gerçekten de tam bir karmaşa hali. Bu durum tam da tuzun koktuğu bir aşamadır.

ANMA



17Aralık 2011

SENEM DÖNER

**Nur içinde yat, toprağın incitmesin
Necdet DÖNER (oğlu)**

**OLAĞANÜSTÜ
KONGRE İLANI**

**Divriği Arıkbaşı Köyü
Eğitim ve Kültür Derneği**

Derneğimizin Olağanüstü Genel Kurulu 24 Aralık 2017 Pazar Günü Saat:11’de Fatih Mah. 291. Sokak No:58 Esenler İstanbul adresinde bulunan dernek binamızda Salt Çoğunluk aranmadan Tek Gündemle yapılacaktır. Dernek üyelerimize duyurulur.

GÜNDEM

1- Dernek Yönetim Kuruluna mülk alım ve satımıyla ilgili tam yetki verilmesi

Acı Kaybımız

**Çok kıymetli
amcamız, İbrahim
Aydın’ı kaybetmenin
acısını yaşıyoruz.
Bizim için değerliydi.
Işıklar içinde uyusun**



**Pamuk Hakko, Hüseyin Aydın
Mehmet Aydın**



KÖY DAĞARCIĞI
Hazırlayan: Saadet BAYAR
0532 327 19 58-bayarsadet@gmail.com
www.divrigi.com.tr
divrigigazetesi@gmail.com

Bu sayfada yayımlanmasını istediğiniz, değerli bulduğunuz, şiir, fotoğraf gibi belgeleri bizlere ulaştırabilirseniz bu sayfada yayımlanır.

KISSADAN HİSSELER

“Dert gezer derman gezer itikattadır nazar”

Erzurumlu Âşık Noksani Baba, bu aşığımız okumuş müderris olmuş, hatta ince molla olarak çağırılmış, babasıgıl Elazığ Sun köyünde Ağuçen ocağı Koca Seyyid evladı Sadık Baba'ya bağlılarmış, Sadık Baba gelir gider Noksani hiç selam vermez. Bir gün Sadık Baba gelir babası evde yoktur, yalnız olmak münasebetiyle “hoş geldin” der. O da buna bir pençe vurur o anda sanki ince mollanın ağzından bişeyler boşanır, ufak bir baygınlık geçirir. İşte o andan itibaren beyit söylemeye başlar ve der ki: Bu garip gönlümü eğler gezerken Muhabbetle aşkın toruna düştüm. İlme hizmet edip okuryazarken Gerçek evliyanın birine düştüm. **Ölmeden öldürüp meni kıldı hâk Hırsı nefsi tamam hep kıldı helak Marifet suyundan yuyup itti pak Şah'ı Velayet'in nuruna düştüm.**

Bu beyiti ayılınca baştan sona okur ismi İbrahim olan cana Sadık Baba Noksani mahlasını verir. Ne mollalık kalır ne de benlik,. Evlidir bakkal dükkânı çalıştırır.

Birgün aziz bir misafiri gelir, öteyi beriyi masasının yanına getirir gelen müşteriye sessizce istediğini verir, hiç yerinden kalkmaz. Bir çocuk gelir, beş para getirir “Noksani amca, bu paraya şeker verir misin?” der. O da eskiden şekerler top halindedir kırar da verir, o an çok güzel bir sohbetin içindedir. Parayı alır elini atar ordan bir parça şeker verir, çocuk şekerini eve götürür, annesi bakar ki şeker çok fazla, çocuğa sorar “yavrum sen bu şeker kimden aldın veya sende para vardırda onuda mı verdin” der. Çocuk, “hayır senin verdiğin para idi. Noksani Baba’dan aldım, o verdi” der. Annesi tereddüt eder, iyice kani olması için çocuğu alır

Hazırlayan: Ali Adil Atalay (Vaktidolu)

dükkânın yanına gelir, gene beş para verir, Noksani Baba'ya gönderir, çocuk gider, “Noksani Baba bana bu paraya şeker verimisin?” der. Noksani parayı alır, şekerini kırar tartar verir, tabiki evvel verdiğinin beşte biri kadar yoktur. Çocuk annesine götürür, annesi evvelki şekerle gelir, “Noksani Baba evvel oğlumla beş para gönderdim bu şekerini vermiştin. Şimdi ise bu şekerini verdin. Bu nasıl işidir? Ben de çocuktan şüpeledim” der. Noksani’nin misafiri gitmiş malzemeler yerli yerine konmuş. “Ah bacım ah, sen o muhabbeti getir ki ben gene vereyim o şekerini” der. Gene birgün Noksani Baba birkaç kafa dengi arkadaşları ile evde halka şeklinde oturmuş sohbet ederler, eşine der ki “hanım bize bir pirinç pilavı pişir de yiyelim.” O da pişirir getirir, Noksani Baba’nın omzundan önlerine köt diye



tencereyi bırakınca tencereden pirinçler saçalanır. Noksani Baba hiç rahatsız olmaz, arkadaşlarına, “arkadaşlar, gelin önce güğercinler gibi dışarıya sıçrayanları toplayıp yiyelin, ondan sora tenceredekini” der.

Bu kıssadan hisse alanın demine Hü...

Sohbet baldan tatlı arif olana Yuh çekerler yanlış ile yalana Yanlış olmuş deyip gerçek bulana Vaktidolu hepsine aşkolsun

DİVRİĞİ'DE KULLANILAN

Kelime

Agov: Bir hitap şekli
Becit: Acele
Cib: Çok fazla
Çolpa: Sakar
Dıbiz: Kel
Eşet: Yaman
Fini: Uyanık,cin
Gahıncı: Ayıplama
Hasılı: Sözün kıyası
İçerleme: Alınganlık
Kip: Sağlam
Kötek: Dayak
Manca: Yemek adı
Sehlük: Aptal
Uz: Kurnaz,sinsi
Tirse: Bir fasulye yemeği
Zırım: Şans

Kaynak: Divriği Defterleri İhsan Çalapverdi.

Deyim

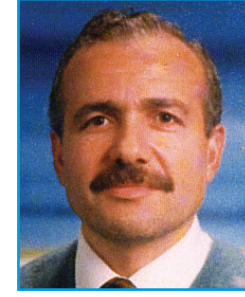
Amanı arшта kalmak
Bititnti vermemek
Burnu bulutları yırtar
Çalım yeri
Dile düşmek
Duman attırmak
Eliften beyi bilmez
Fırfırım akıllı
Gönül farıamaz
Huy tutumak
İki eli yanına düşmek
Kanına etmek doğramak
Kuyruk sallamak
Müzmuhal etmek
Öllüğün körü
Pisi pisine
Sebebin gözü kör ola
Tecirine yelmek
Üstün körü
Yıldızı dişi

Kaynak: Sivasta Sözlü Gelenek - Müjgan Üçer

Atasözü

Alıcı verici, kör cehennemin kılıcı
Bilmediğin söze karışma
Can cana kurban olmaz
Çeci neki, çerçevesi ne ola
Dabak sevdiği deriyi yerden yer vurur
Ekimine göre dökümü yok
Elin sözü, yolun tozu tükenmez
Gönül dostunu bilir
Göz yaylasını ister
Hingel, ye de yan gel
İğne ile kuyu kazıyor
İşsiz baş tuzsuz aştan kurtulmaz
Kağrı devrilince yol gösteren çok olur
Kılıç kınını kesmez
Lokma karın doyurmaz, rağbet arttırır
Mal malamatlığı örter
Nuh der peygamber demez
O nasıl söz, töbe, töbe
Önce yanacak, sonra yenecek
Sel gider, kum kalır

Kaynak: Sivasta Sözlü Gelenek - Müjgan Üçer



İsmail Çınar

cinar-i@hotmail.com

Yerli ve Milli Olmak

Son günlerde AKP iktidarı “yerli ve milli” tartışmasını gündeme getirdi. Reza sarraf davası ile yurtdışı hesap olayları olmasa yerli ve milli olma konusunu gündemde tutacaklardı. Peki “yerli ve milli” nasıl oluyor bir inceleyelim. Onlar yerli ve milli olmayı nasıl tanımlıyorlar bilmiyorum ama biz, yerli ve milli olmayı şöyle tanımlıyoruz: Toplumun tüm ihtiyaçlarının ülkemizde üretilmesi ve kullanılmasıdır diye kısaca tanımlayabiliriz. Bunun için 12-18 Aralık tarihleri ülkemizde “yerli malı haftası” ilan edilerek kutlanmaya başlanmıştır. 1946 yılından beri okullarda 12-18 Aralık tarihleri arasında okullarda, yerli malı üretmenin ve kullanmanın önemi anlatılır olmuştur. Çıkış noktası 1. Dünya savaşı sonrası ortaya çıkan ekonomik dar boğazı aşmak amacıyla da olsa, esasen ülkenin kendi ayakları üzerinde durabilmesi, ekonomik kalkınmayı sağlayabilmesi ve bağımsızlığını koruyabilmesi açısından son derece anlamlı bir uygulamadır. Ancak, son yıllarda uygulanan dışa bağımlı ekonomik politikalar sebebi ile bu uygulamalar sonlandırılmıştır. Oysa, dış ülkelere aşırı para çıkışının önlenmesi için, ekonomik krizler yaşanmaması için, yerli malı üretmek kullanmak ve fazlasını ihraç etmek ülke kalkınması için çok önemlidir. Şimdi gelelim ülkemizin durumuna; Türkiye bir tarım ülkesi olmasına karşın tarım ürünlerinin çoğunluğunu dış ülkelere alıyoruz. Örneğin; Rusya’dan buğday, Fransa’dan arpa, Ukrayna’dan mısır, Mısır’dan pirinç, Kanada’dan mercimek, Meksika’dan nohut, Çin’den sarımsak, Panama’dan muz, Sri Lanka’dan çay, İtalya’dan bakla alıyoruz. Türkiye 100’ü aşkın ülkeden tarım ürünleri alıyor. Türkiye’nin tarım alanlarının büyüklüğü, İngiltere’nin yüzölçümü kadar, Belçika’dan 8 kat, Danimarka’dan 5.5 kat, İsviçre’den 6 kat daha büyük olmasına karşın ne acıdır ki, bu ülkelere biz tarım ürünleri alıyoruz. Tarım ürünleri sektöründe artık yabancılaşma ve tekelleşme had safhaya ulaşmıştır. Ülkemizde işsizliğin ve yoksulluğun derinleşmesinde önemli rol oynamıştır. Gün gelecek yabancıların eline bakar duruma düşeceğiz. Bu durumu AKP bilmez değil. Kendileri de artık birer sermayedar oldukları için bu durumdan memnun olmaları doğal da bunlara oy veren yoksullara ne demeli. Geçtiğimiz günlerde, TBMM Plan ve Bütçe Komisyonu’nda Maliye bakanlığının (2018) bütçesi görüşülürken şu gerçekler ortaya konuldu: AKP öncesi hükümetlerin yaptığı toplam özelleştirme 8 milyar dolar iken, 15 yıllık AKP döneminde 60.8 milyar dolarlık kamu mallarının satıldığını Maliye Bakanlığı, komisyona gururla ifade etmiştir. Yerli ve milli olma adına utanılası bir durumu övünerek ifade etmişlerdir. Kamu malları yaban ellerine satılarak geçici kaynak sağlayarak finans sektörünü canlandırmayı ve aynı kesimi memnun etmeyi tercih ederek emek kesimini ise hiçe saymışlardır. HANGİ KURULUŞ KİME SATILDI BAZI ÖRNEKLER VERELİM: Tekel’in içki bölümü Amerikalılara, sigara bölümü ABD ve İngilizlere, Türk Telekom Araplara, AveA Lübnanlılara, Türkcell Finliler ve Ruslara, Telsim İngilizlere, Başak sigorta Fransızlara, Araç muayene istasyonları Almanlara, Finansbank Yunanlılara, Petkim Azeriler’e, Denizbank Belçikalılara, TEB Fransızlara, Oyakbank Hollandalılara, Şekerbank Kazaklara, Yapı Kredi’nin yarısı İtalyanlara, Garantinin yarısı Amerikalılara, Demirdöküm Almanlara, Eczacıbaşı Çekler’e, Beymen ABD’lilere, EnerjiSa’nın yarısı ve POAŞ Avusturyalılara, İzocam Fransızlara, Migros İngilizlere, TGRT (FOX) Amerikalılara, SATILDI. Yalnızca bunlar değil daha birçok özel sektör kuruluşları yabancılara satıldı. Kimin sayesinde? Elbette AKP sayesinde. Ayrıca daha da önemlisi topraklarımızı satmaya başladılar. 2002 yılından 2017’ye kadar 15 yıllık AKP döneminde 137km kare toprak satılmış daha ne kadar satılacağı da belli değil. İşte, sadaka kültürü ile iktidarlarını sürdüren ve muhaliflerini “yerli ve milli” olmamakla suçlayan AKP’nin, ne kadar “yerli ve milli” olduklarını sizlerin takdirine bırakıyorum. Onlar zenginleşirken emekçi halkın yoksulluğu artmış, akıl ve bilim ötelenmiş, cemaat kültürü ile örgütlü yapılar giderek güçlenmiş oldu. Bu sonuca gelinmesinde, yandaş medyanın da beyin yıkama operasyonlarıyla AKP iktidarının sürmesinde en önemli etken oluğu biliniyor.

Okurlardan Gelenler

GARİP MUSA

Yalnız kalmışım dağlar başında
Yerış Garip Musa gel imdat eyle
Yalnız olduğum size malumdur
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Garip Musa sen bir ulu kişinin
Ali ile Muhammed’in eşisin
Car diyende hemen sen ulaşırın
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Musa Dede’m Şeydullah’a gidiyor
İnsan zalim olmuş pişman ediyor
Gör ki zalim kulun bize ne diyor
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Musa Dede’m tekkesini beklesin
Mahmut Dede’m talipleri saklasın
Sizi çağırınlar mahrum kalmasın
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Karasu’dan aşar oldu yolumuz
Gider olduk görünmüyor önümüz
Amucam uşağı kaldı yalnız
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Küçük öküzü Ağdağ’a yetirdim
Atamı anamı bile getirdim
Gaziler beni sılama yetirin
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

Kara kuş donunda kendi göründü
Geldi ırmak kenarına oturdu
Pir Sultan Abdal ım işim bitirdi
Yerış Garip Musa sen imdat eyle

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) Galatasaray’ın 608 gol atan Taçsız Kral Lakaplı Milli Futbolcusu 2) Umut - Çoğul takısı - Anadolu Ajajnsı imi 3) Sinema OyuncusuKöksal(Bayan) 4) Mahkeme kararı - Geçimlilik 5) Şarkıda Tekrar 6) Üvey olmayan - Aç olmayan - Güzel kadın 7) Kişi,kimse - Yediklerimiz, içtiklerimiz, nimet - Azeri çalgısı 8) THM Sanatçısı Metin İskambilde biri 9) Küçük, minik- Ateş yakmaya yarayan uçuşu barut kimyasalı çöp 10) Anahtarın açtığı - Fakat 11) Bir giysi - Yokuş aşağı

Yukarıdan Aşağıya 1) Kel Mahmut lakaplı Sinema oyuncusu 2) Oyuncu, şarkıcı,Sayın (Bayan)- İrade zayıflığı 3) Arnavutluk başkenti - Soluk borusu 4) Güven- Değerli bir taş 5) Yarış pisti - Bir harfin okunuşu 6) İmkân - Sözleşme 7) Kıyı - Müşavi, aynı 8) Türkiye’nin plakası - Ayrıcalık 9) Bir deniz taşıtı 10) Bir hayret ünlemi -Sivas Madımkat’ta yobazlar tarafından yakılan halk ozanı.....Çimen 11) Enayi-Oyuncu Erol(Erkek)

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Menderes-Al 2) Amorti-Pata 3) Ni-Anemik 4) Drama - Akabe 5) Ag - Arena 6) Lantan -Re 7) İn-İkaz-Tar 8) Ekin-Tike 9) Ast -Demirag 10) Gine-Apa 11) Okka -İkindi
Yukarıdan Aşağıya1) Mandalina 2) Emirgan - Sgk 3) No-Etik 4) Dramatik- Na 5) Etna- Akide 6) Rie - Anane 7) Mar - Mak 8) Spiker - Tipi 9) Akan - Tiran 10) At-Baraka 11) Lale -Ereğli

Murat Şahin UNUTULMAZ

TERÖR LANETLENDİ

Neve Şalom Sinagogu'nda 15 Kasım 2003 yılında yaşanan patlamada hayatını kaybeden 28 kişi ölüm yıldönümünde anıldı. İslamcı terör örgütü El Kaide'nin Türkiye yapılanması tarafından 15 Kasım 2003 yılında Neve Şalom Sinagogu'na yapılan bombalı



saldırıda hayatını kaybeden Yağbasan Köyü Derneği Eski Başkanı Murat Şahin ve saldırıda hayatını kaybeden 27 kişi Şişhane Meydanı'nda anıldı.

Nihat Karagüler şunları söyledi. “Derneğimizin önceki başkanlarından Murat Şahin’in de aralarında bulunduğu, terör saldırısında hayatını kaybeden 28 yurttaşımızı rahmetle anıyorum. Terör nereden gelirse gelsin açıkça lanetliyorum. Topluma korku salmak isteyen teröre karşı dim dik durmak gerektiğine inanıyorum. Neredeyse her gün şehit haberlerini kanıksar olduk. Ateş kendi çevresine düşmeden acıyı sahiplenmeyen toplumsal bir yapıyla karşı karşıyayız. Terör olaylarında hayatını kaybeden bütün.

Sabah saat 9’da Şişhane Meydanı’nda toplanan kalabalık saygı duruşunun ardından İstiklal Marşı okudu. Anmaya Yağbasan Köyü Derneği yöneticileri ve üyeleri, Divriği Kültür Derneği yöneticileri ve üyeleri, Köy Dernek Başkanları ile çok sayıda yurttaş katıldı. Şişhane Meydanı’nda yapılan anmada Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler, CHP İstanbul İl Başkanı Yardımcısı Av. Muhterem Aktaş ve DKD Başkanı Cafer Yıldız birer konuşma yaptı. İlk konuşmayı yapan Nihat Karagüler şunları



salmak isteyen teröre karşı dim dik durmak gerektiğine inanıyorum. Neredeyse her gün şehit haberlerini kanıksar olduk. Ateş kendi çevresine düşmeden acıyı sahiplenmeyen toplumsal bir yapıyla karşı karşıyayız. Terör olaylarında hayatını kaybeden bütün yurttaşlarımızı rahmetle

yurttaşların yanında ne vali, ne emniyet müdürü ne de hükümetten herhangi bir temsilci yok” dedi. CHP İstanbul İl Başkanı Yardımcısı Av. Muhterem Aktaş da söz alarak, saldırıda hayatını kaybedenleri andı. Anmaya katılan kalabalık patlamanın olduğu Neve Şalom



Yağbasan Köyü Derneği'nin “Terörü Lanetliyoruz” adı altında düzenlediği, 15 Kasım 2003 yılında Neve Şalom Sinagogu'na yapılan El Kaide saldırısında hayatını kaybeden 28 kişi 14’üncü ölüm yıldönümünde anıldı.

söyledi. “Derneğimizin önceki başkanlarından Murat Şahin’in de aralarında bulunduğu, terör saldırısında hayatını kaybeden 28 yurttaşımızı rahmetle anıyorum. Terör nereden gelirse gelsin açıkça lanetliyorum. Topluma korku



anıyorum” dedi. DKD Başkanı Cafer Yıldız yaptığı konuşmada “2003 yılında yapılan saldırılar daha sonraki yıllarda yaşanan bir dizi patlamanın başlangıcıdır. Bu patlamalar yaşanırken, patlamaları kinayan

Sinagogu’na kadar yürüdü, Murat Şahin ve patlamada hayatını kaybeden 28 kişinin anısına karanfiller bıraktı. Anma sırasında polis yoğun güvenlik önlemleri aldı. Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi



Turan Eser

turaneser@gmail.com

Kırmızı Çarpılar



Zifiri karanlıkta kapiya dikiliyorlar. Karanlık elleri ve kirli yüzleriyle, o bildik kırmızı çarpıyı, kapınıza, kalbimize ve aklımıza atıyorlar. İnsanı, insan türünün düşmanı getirmiş bu iklimde asıl çarpılar vicdanlara atılıyor. Herkes iyi bakmalı; Malatya’daki kırmızı çarpıların yaraladığı izler gönüllerimizde var mı? Malatya’da, Alevi nüfusunun yoğun olduğu bir mahallede on üç evin kapısı, o kırmızı çarpı ile işaretlendi. Amaç sadece on üç Alevi hanesi değildi. 20 milyon Alevi üzerinden korkuyu, gerilimi toplumsallaştırmaktı. Aslında o kırmızı çarpılar, Türkiye’nin üzerine atılmıştı. Üstüne alınan pek de fazla olmadı. Korku ve gerilim yaratma politikasının adresleri bellidir. Türkiye Cumhuriyeti devletinin resmen tanımadığı ve ötekileştirdiği kimliklerdir. Maraş’tan kalan ve öğretilmiş alışkanlıkları var. Asırlık komşuluklar sürmesine karşılar. Yöntemleri hep aynıdır. Korku salmak, tedirgin etmek, gerilim yaratmak ve göçe zorlamak. Farklı ve öteki olanı hücrelerine hapsedmek. Ötekinin öteki ile temasını engellemek. İddia edildiği gibi, kırmızı çarpılar “üç beş kendini bilmez çocuk işi” değildir. Resmi siyasi söylemlerin ve iktidarın makro ve mikro politik retorığının, farklı ama bir arada olma kültürüne karşı tutumların ürünüdür. Devlet müfredatından mezun edilmiş, “dindar ve kindar nesillerin” ürünüdür. İsrarla yaşatılan ve yeniden güncelleştirilen tarihsel nefret fetvalardır. Ve, Alevilere yönelik kin kusmalarının yaşatılması politikasıdır.

Aleviler ilk kez kırmızı çarpılara maruz kalmıyor. Osmanlı’dan günümüze tanık olduğumuz bu yok sayma, inkar, dışlama ve ötekileştirme politikalarının bir sonucu olarak, bu ve benzer oyunlar, Aleviler üzerine kurulur. Kapılara kırmızı çarpı koymak, özellikle Maraş Katliamı’ndan sonra bilinir halen gelen, korku ve gerilimi toplumsallaştırmanın bir yöntemi olarak bilinir. Kırmızı çarpı, “bizden değilsiniz” ve “katliniz vaciptir” mesajı verir. Alevi olmak ve öteki yerine konulup dışlanmak kolay değil. Resmi kayıtlardan tutun, kapılarınıza kadar üzerinize kırmızı çarpı atarlar. Üzücü yanı vardır. “Yurttaşlık görevlerinizde” sizden tam sorumluluk beklenir. Yerine getirseniz dahi, siz yine de “yurttaş” sayılmazsınız. Yurttaş olmadığınız için de, hak eşitliğinden ve kamu hizmetlerine “eşit” erişimden muaf tutulursunuz. Vali olamazsınız! Üst düzey bürokrat olmanıza izin verilmez. Zira devletin resmi kayıtlarında, siciliniz kırmızı boyalı kalemle yazılıdır. Kapılarınıza kırmızı çarpılar atılır. Sivas’ta, Dersim’de, Maraş’ta, Çorum’da ve Gazi’de topraklarınız kan kırmızısı ile boyatılır. Devletin kilit noktalarında ise “kırmızı sakıncalı” bulunur. Devletin resmi ideolojisinde ve eğitim müfredatında adınız, “kızılbaş, soyadınızın rengi “kırmızı”dır.

Kızılbaş olmak kolay değil. Sana hayatı öyle dar ederler ki, sabah çocuklarınızı “sakın Alevi, kızılbaş olduğumuzu kimseye söyleme” diye tembihleyerek okula gönderirsin. Alevileri katleden Yavuz’lu kanlı tarih, o çocuklara “şanlı tarih” diye okutulur. Derste ses çıkarılmaz. Ramazan’da sahur vakti, kimse şüphelenmesin diye lambayı açıp, uyumaya devam etmek, Alevilerin payına düşen başka bir zülümdür. Mahallenin ve işyerindeki muhafazakâr baskıya çalım atmak için, oruç tutamış gibi yaşarsın. Korkudan cenazeni dahi, Cemevi’nde değil, camiden kaldırırsın. Elini kalbine koyarak Gülbang yerine, anlamadığın dilden, okunan dualara, elini açıp amin demek zorunda kalırsın.

Zordur Alevi olmak.

Bu insanlık suçu kötülüklerden ders almak ve bunların yeniden tekrarlanmamasına çalışmak için, ülkeyi yönetenlerin dertleri arasında sayılmaz. Alevilerin taleplerine çözüm bulmazlar. Aleviler, siyasi odakların kendi siyasal hesapları ve hedefleri için sadece istismar alanıdır. Herkes kendi payına Alevilerden nemalanmaya çalışır hak talep edemez Alevi. “Bölücülük yapmayın” cevabı alır. Kırmızı çarpılar kalbini kanatacak derinlikte çizilir. Acıyı Alevi hissedir. Herkesin acısına merhem, yangınına itfaiye olup koşan Alevin, acısı duyulmaz, yangınına söndürecek itfaiye bulunmaz. Malatya’daki kırmızı çarpılar, Alevilerin dışında kimsenin de fazlaca umurunda olmamıştır. Basit bir iki “basına çıkmak” açıklaması ile günah çıkarılmıştır. 78 milyon Türkiyeli, o on üç kapıdaki kırmızı işareti kendi kapısına ve Türkiye’nin üzerine atılmış olduğu gerçeğini kavrayamadı. Alevilerin bile içselleştiremediği bu acı hakikatleri, Alevi olmayanın nasıl içselleştireceği sorusu elbette ortada duruyor. İtfaiye gibidir Aleviler. Herkesin yasına göz yaşı olur koşar. Herkesin yangınına su olur söndürmeye çabalar. Ama Madımak’ta, Maraş’ta ve Malatya’da susuz kalırlar. İnsan haklarının en önünde yürürler. Her toplumsal kesimin, ötekileştirilmişlerin ağıtlarına onlar koşar. Hakları gasp edilmişler olarak, insan hakları raporlarına ise, sadece dip not derinliğinde düşerler.

Aleviler herkes olur, ama galiba bir kendileri olmadıkları için, Malatya’da yalnız kalırlar.

Aleviler her yerde işaretleniyor. Maraş, Malatya’ya Sürgü, İstanbul, Didim, Bursa, Adıyaman, Ankara ve Hatay’da kapılarına kırmızı çarpı olan evlerde Aleviler ikamet ediyordu. Almanya’da, Müllheim Cemevi’de de işaretlendiler. Aleviler suskun, sindirilmiş ve endişeli halleriyle, çarpılı travmaları “atlatmaya” çalışırken, Türkiye’nin o koca adalet arayış hareketleri Malatya’da, Türkiye’de sokağa çıkmıyordu. Kırmızı çarpılar karşısındaki toplumsal duyarsızlığın, vicdan attığı çiziklerin iç kanatıcı acısı, kapıdaki çarpılardan daha da endişe verice hal alıyor. Toplumsal muhalefet dinamikleri birbirinin kapısına kırmızı çarpı atılmasına müsaade etmeyecek, sahiplenmeleri ortaya koymalıdır. Alevilerin kapısını Sünniler korumadan, adaletin, hukukun, demokrasinin ve barışın kapısında hep birlikte nöbet tutmaz isek, ellerinde “kırmızı boyaları” olanları etkisiz kılmakta mümkün olmayacaktır.

Yeni Sivas Tur

Divriği’ye Gitmek Artık Çok Kolay

Ankara	0312 364 99 91
İstanbul	0212 658 08 21
Sivas	0346 226 18 64
Divriği	0346 418 24 27
Kangal	0346 457 24 11
Zara	0346 816 44 72
İmranlı	0346 861 26 40
Çetinkaya	0346 477 61 75
Hafik	0346 841 25 49
Ulaş	0346 781 25 80



Divriğililerin Öz Malı

www.yenisivasturizm.com

Cumhuriyet'e Yakıştı

MEYDAN ÖDÜL ALDI

3S Kale Holding'in Divriği Cumhuriyet Meydanı, 'En iyi Kültürel Mirası Koruma ve Yaşatma' ödülünü aldı. Sign of the City Awards 2017 yarışmasında yaklaşık 100 değişik mimari yapı içerisinde Divriği Cumhuriyet Meydanı kendi dalında birinci oldu.



Çarşıbaşı, Tahıl Pazarı, Belediye Meydanı, son olarak da Cumhuriyet Meydanı adıyla tanınıyor. Geçmişte şehir kadısı esnaf örgütlerine danışarak belirlediği ekmek, et, yağ, gaz vb temel gereksinim maddelerinin satış fiyatlarını tellallar aracılığı ile Çarşıbaşı'nda ilan eder, devlet duyuruları da buradan

ahaliye okunurdu. Kentte üretilen her çeşit ürün ve canlı hayvan, Pazar harcı ödenerek Tahıl Pazarı'nda denen bu meydanda satılırdı. 1870'lerde Divriği'de belediye örgütü kurulunca kamusal toplantılar resmi karşılamlar ve duyurular da burada yapıldığından Belediye Meydanı adını aldı.

mimariye kadar eserler yerleştirildi. Yaklaşık 5 milyon liraya çıkan meydanın yapım maliyetini 3S Kale Holding üstlendi. Meydan projesini Restoratör Y. Mimar Şirin Akıncı, Tasarım ve uygulamaları Y. Mimar Hasan Basri Hamulu yaptı. Meydanda bulunan yazıları ise Tarihçi Yazar Necdet Sakaoglu yazdı.



Bir tür "Açıkhava müzesi" özelliği de taşıyan Divriği Cumhuriyet Meydanı'nda Pavlikanlar'dan Selçuklulara, Osmanlı'dan Cumhuriyete kadar Divriği'de yaşamış tüm medeniyetleri temsilen çeşitli tarihsel kesitler yer alıyor.

UNUTULMADILAR

Hayırseverliği ile tanınan Divriği kökenli, Nuri Demirağ, Naci Demirağ, Sadık Özgür gibi Divriği'ye çeşitli kamu hizmeti yapmış kişilerin eserleri ve özgeçmişleri meydanda yerini aldı. Meydanda ayrıca Cumhuriyetin kuruluşu ile Atatürk'ün anlatan heykeller bulunuyor.



MEYDANIN TARİHİ

Çarşıbaşı, Tahıl Pazarı, Belediye Meydanı, son olarak da Cumhuriyet Meydanı adıyla tanınıyor. Geçmişte şehir kadısı esnaf örgütlerine danışarak belirlediği ekmek, et, yağ, gaz vbtemel gereksinim maddelerinin satış fiyatlarını tellallar aracılığı ile Çarşıbaşı'nda ilan eder, devlet duyuruları da buradan ahaliye okunurdu. Kentte üretilen her çeşit ürün ve canlı hayvan, Pazar harcı ödenerek Tahıl Pazarı'nda denen bu meydanda satılırdı. 1870'lerde Divriği'de belediye örgütü kurulunca kamusal toplantılar resmi karşılamlar ve duyurular da burada yapıldığından Belediye Meydanı adını aldı.

Haber: Divriği Gazetesi
Fotoğraflar: Yusuf Güldal

AÇIKHAVA MÜZESİ GİBİ

Geçmişti Urartulara kadar dayanan Divriği Anadolu'nun en eski yerleşim yeri olma özelliğini taşıyor. Bu özellikler çeşitli objelerle Cumhuriyet Meydanı'nda yerini aldı. Medeniyet Kulesi'nin

dört tarafına Divriği'de yaşamış medeniyetleri anlatan içerikler eklendi. Kulenin üzerinde ise Divriği Darüşşifası'nda bulunan Hayat Ağacı (Lotus) ile halıların birebir benzerleri yer aldı.

Ayrıca meydanın çeşitli yerlerine, geçmişte Divriği'nin çeşitli bölgelerinde yaşanmış gerçek hayattan esinlenerek, tarımdan hayvancılığa, dokumacılıktan kültür ve sanata, halk ozanlığından

KÖZ DÜRÜMCÜ



Alemdağ Caddesi No: 528/B
Tepeüstü-Ümraniye/ İSTANBUL
0532 470 37 94 / 0216 499 31 66



Tüm Düğün, Nişan, Sünnet
ve Dernek Eğlencelerinde
davul-zurna hizmeti
verilmektedir.
İrtibat: 0 532 470 94 37

GÜVEN TUNİNG



GÜVEN YAMAK



- Krom Basamak& Krom Çeşitleri
- Multimedya Sistemleri
- Oto Alarm
- Müzik Sistemleri
- Çizilmez Cam Filmi-Xenon Far
- Park Sensörü
- Araç Kaplama&Fiber Tampon Çeşitleri

SONY

MULU

KICKER

Pioneer

BOSCH

JBL

PAZAR GÜNLERİ AÇIĞIZ.

M.Kemal Paşa Mah. Firuzköy Bulvarı
No: 129 Avcılar / İSTANBUL
Tel.:0850 205 21 70 - Gsm:0539 414 23 80

Facebook:Güven Tuning

İstagram:Güven Tuning 34

ZARA

BÖREK & PİDE SALONU

Eşsiz Lezzetlerin Buluşma Noktası



- Börek Çeşitleri
- Pide Çeşitleri
- Poğaç Çeşitleri
- Soğuk ve Sıcak İçecekler



Ev ve İşyerlerine Servis Vardır.
Özel Günlerinizde Toplu Sipariş Alınır.
Kredi Kartı Geçerlidir.

Osmanağa Mah. Rıhtım Caddesi Reşit Efendi
Sokak No: 18 Kadıköy / İSTANBUL
Tel.:0216 349 88 65

Kararlar Divriği için

DİVRİĞİ TEMEL ALINDI

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Olağan Kongresi 25 Kasım Cumartesi Günü İstanbul'da yapıldı. Sivas Hizmet Vakfı İstanbul Şubesi'nde yapılan kongreye vakfın kurucu mütevelli heyeti üyeleri katıldı.

Divan Başkanlığı'nı Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tivrüz'ün yaptığı kongre Mustafa Kemal ve Cumhuriyeti Kuranlar adına saygı duruşuyla başladı. Kongreye Beylikdüzü Belediyesi Başkan Yardımcısı Leyla Ünver, Önceki Divriği Belediye Başkanı Muharrem Yağbasan, Ankara Divriği Kültür Vakfı Başkanı Dr. Muharrem Köse, yönetim Kurulundan Mehmet Diktaş, Muharrem Erdoğan, Ali Erdoğan, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat Ünsal katıldı. Saygı duruşunun ardından vakıf başkanı Mahir Tivrüz açış konuşması yaptı. Tivrüz konuşmasında vakfın

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Olağan Kongresi 25 Kasım Cumartesi Günü Sivas Hizmet Vakfı İstanbul Şubesi'nde yapıldı. Divan Başkanlığını Prof Dr. Mahir Tivrüz'ün yaptığı kongrede Divriği'nin eğitim, sağlık, tarihi eserlerin korunması ve restorasyonu, 4 yıllık yüksek okul yapımı gibi pek çok konu gündeme geldi.



alınarak çalışmalara başlanacak. Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı'nın 2018 yılı programının ana başlıkları şöyle. Cürekle Yerleşkesi, Tarihi Arasta- Huma Hatun Sokağı, Divriği Kalesi Restorasyonu, Divriği Ulucamisi ve Darüşşifası, İpek Eller Projesi, Kubbedibi Saracın Mezarı, Divriği Mezbası, Naci Demirağ adının bir esere verilmesi, Alan Yönetiminin Kurulması, Üniversite Öğrencilerine Burs, Başarılı Öğrencilere Ödül, İhtiyaç sahibi öğrencilere maddi yardım gibi birçok konuda program ve proje üretilmesi kararı alındı. 2018 Programının son bölümünde ise, kültürel yayınların basımı ve dağıtımı karar altına alındı. Divriği'de Turizm Danışma Bürosu açılması, Mengücekler ve Divriği, Tarihi Mezarlıkların çevre düzeni, Abdullahaşpa Konağı'nın müze olması, Şehrin belli bölümlerine kültürel amaçlı tanıtım panoları konması, Vakfa bağışlanacak mülkleri kayıt altına almak, Başta Sivas olmak üzere tanıtıcı toplantılar yapma kararı alındı.

Haber ve Fotoğraflar: Divriği Gazetesi



kuruluş amacını ve faaliyetlerini anlattı. Tivrüz sırasıyla, "Cürekle, Sadık Özgür Devlet Hastanesi, Divriği'de 4 yıllık Yüksek okul, Mahir Tivrüz Öğrenci Yurdu'nun Kredi ve Yurtlar Kurumu'na devri, Divriği Darüşşifası, Divriği'de bulunan tarihi eserler ve bunların restorasyonu, Divriği'de yapılması düşünülen Yaşlılar Bakimevi, Divriği Cumhuriyet Meydanı ve Divriği

Konakları" üzerine sorunları ve çözüm önerilerini sundu. Tivrüz'ün konuşmasının ardından vakıf kurucu üyelerinden Tarihçi Yazar Necdet Sakaoglu, Serdar Tuğrul, İhsan Çalapverdi, Şahin Küçük, Cafer Yıldız, Meral Delipınar, Basri Hamulu, Muharrem Köse, Cafer Yıldız, Rıza Gürnlü ve Yahya Kemal Bayar söz alarak görüşlerini söyledi.

TEMEL KONU DİVRİĞİ

Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Olağan Kongresi'ne katılan vakıf üyeleri yaptıkları konuşmalarda, önümüzdeki dönemin programına önerilerde bulundu. Vakıf Başkanı Mahir Tivrüz konuşmasında Divriği Darüşşifası'nın restorasyon sebebiyle ziyaretlere kapatılmasına yönelik şunları söyledi. "Bilim adamlarının ve tarihçilerin dediklerine göre Divriği Darüşşifası ve Ulucamisi, Tac Mahal'den Endülüs'e kadar yayılan İslam Tarihi Eserleri içerisinde eşi ve benzeri olmayan tek örnektir. Böyle bir tarihi

eserin kıymeti ne yazık ki gerektiği gibi bilinmedi" dedi. Tivrüz Divriği'de eğitim projesi konusunda ise "Divriği'de 4 yıllık meslek yüksekokulu yapısı için çeşitli girişimlerde bulunduk. Eğer kabul ettirirsek, imkanlarımızla böyle bir okulu devlete yük etmeden yapıp Cumhuriyet Üniversitesi'ne bağışlamaya hazırız" dedi. Vakfın Faaliyet Raporunu başkan yardımcısı Serdar Tuğrul, Mali Raporu ise Kenan Kızıltan okudu.

İPEK ELLER PROJESİ

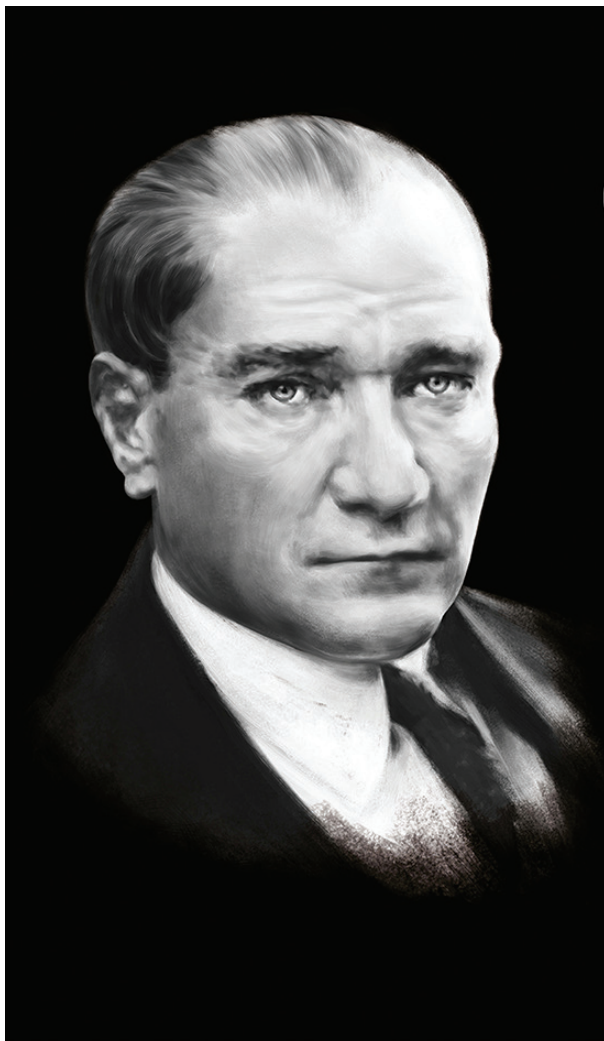
Vakfın Kadın Komisyonu Başkanı Dr. Meral Delipınar kongrede yaptığı konuşmada, "İpekeller" adlı bir proje sundu. Delipınar, Divriği'de yüzyıllar önce ipekböcekçiliği yapıldığını söyleyerek, bugün bu konuda bir girişim başlatarak adım atabiliriz dedi. Konuyu bütün detaylarıyla raporlaştıran Meral Delipınar'a konuyla ilgili tam yetki verildi.

2018 PROGRAMI

Kongrede 2018 yılı programı belli

oldu. Buna göre Divriği'de eğitim, sağlık, tarih ve turizm konuları esas





Benim Naçiz Vücudum Elbet Bir Gün Toprak Olacaktır. Fakat, Türkiye Cumhuriyeti İlelebet Payidar Kalacaktır.

H. Atatürk

Atamızı

Sevgi ve Saygıyla

Anıyoruz...

1881 - 1938

ÖNCE İNSAN

facebook.com/avcilarbldbaskanligi
twitter.com/avcilarbel
Instagram.com/avcilarbelediye başkanligi

www.avcilar.bel.tr
444 6 989

Dr. HANDAN TOPRAK BENLİ
AVCILAR BELEDİYE BAŞKANI

DİVRİĞİ GAZETESİ

Reklam ve aboneliklerle, duyarlı okurlarının desteği ve gücüyle yayın hayatında 11'inci yılı bitiriyor.



divrigigazetesi@gmail.com

bayarsadet@gmail.com

SAADET BAYAR
0532 327 19 58



Beni görmek demek;

mutlaka yüzümü görmek demek değildir.

*Benim fikirlerimi, benim duygularımı anlıyorsanız
ve hissediyorsanız bu yeterlidir.*

A. Atatürk

Gece de dayanışma örneği

DEMOKRASİ ŞÖLENİ

Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma Yemeği" 25 Kasım Cumartesi Günü Salon Figaro'da yapıldı. Geceye yüzlerce kişi katıldı.

25 Kasım Cumartesi Günü yapılan, Dostluk ve Dayanışma Yemeği "Kadına Yönelik Şiddete Hayır" teması ile yapıldı. Yüzlerce kişinin katıldığı Dostluk ve Dayanışma Yemeği'nde DKD Başkanı Cafer Yıldız ve kurulma aşamasında olan Divriğili Sanayici İşadamları Derneği adına Ali Balkaya birer konuşma yaptılar.

COŞKULU BİR ETKİNLİK

Geceye sanatçı olarak Mustafa Özasan, Mercan Erzincan ve derneğin halkoyunları ekibi katıldı. Sunuculuğunu Şenay Erdoğan'ın yaptığı Dostluk ve Dayanışma Gecesi'nde dernek başkanı Cafer Yıldız, Ankara Divriği Kültür Vakfı Başkanı Dr. Muharrem Köse, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat Ünsal ile Divriği Sanayici ve İş Adamları Derneği (DİVSİAD) Girişimi adına Ali Balkaya birer konuşma yaptı. Geceye ayrıca, CHP İstanbul Milletvekili Ali Şeker, Sarıyer



Belediye Başkanı Şükrü Genç, Başkan Yardımcısı İsmail Erdem, Meclis Üyesi Nadir Günday, İstanbul Büyükşehir Belediyesi önceki başkanlarından Nurettin Sözen, Divriği Kültür Derneği'nin önceki başkanlarından Musa Çulha, Hasan Gürsoy, Safi Karayalçın, Hüseyin Özkahraman, Süleyman Solmaz, Rıza Gürnlü ve Ali Durmuş katıldı. Geceye ayrıca Dünya Mirası Divriği Mengücek Vakfı Başkanı Prof. Dr. Mahir Tavrüz, Yönetim Kurulu Üyelerinden Duran Önder, Serdar Tuğrul, Meral Delipinar, Şahin Küçük, Rıza Gürnlü, Divriği Tabiat Varlıklarını Koruma ve Yaşatma Derneği Başkanı İhsan Çalapverdi, Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat Ünsal, Divriği Vakfı Kültür Vakfı Başkanı Muharrem Köse, Yönetim kurulundan Mehmet Diktaş, Muharrem Erdoğan, İzmir Divriği Kültür Derneği Başkanı Ahmet Doğan, Öz Ulaş Başkanı Göksel Ovacık, Sivas Platformu Yöneticilerinden Aysel Doğan, Makina Mühendisleri Odası

Divriği Kültür Derneği'nin 25 Kasım Cumartesi Günü düzenlediği "Dostluk ve Dayanışma Yemeği"ne yüzlerce kişi katıldı. Divriği'ye bağlı köy dernek başkanlarının ve yöneticilerinin yoğun bir katılım sağladığı geceye çok sayıda Divriği'li katıldı. Geceye

İstanbul Şube Başkanı Battal Kılıç, Şube Sekreteri İbrahim Tataroğlu, Divriği Gazetesi'nden Yahya Kemal Bayar katıldı. Geceye İstanbul'un CHP kökenli belediye başkanları



tarafından çiçek gönderildi.

DAYANIŞMA ÇAĞRISI

DKD Dostluk ve Dayanışma Yemeği'nde dernek başkanı Cafer Yıldız yaptığı konuşmada şunları söyledi. " DKD'ye bugüne kadar destek olan, bu günlere getirenleri selamlıyorum. Derneğimiz eğitim odaklı bir hizmet veriyor. Biliyorsunuz eğitim konusunda Türkiye karmaşık ve gerici bir eğitim modeli üzerinde ısrarla duruyor. Eğitim müfredatı, çağdaş ve bilimsel eğitimi dışlayarak, tamamen gerici ve hurafeler üzerinden yürütülüyor. Bu eğitim modeline karşı dernek merkezinde çeşitli atölyeler açarak geleceğimizin teminatı olan çocuklarımıza bilimsel ve çağdaş görüşleri anlatıyoruz. Bununla birlikte köy derneklerimizde de aynı çalışmaları yapmanın adımlarını attık. Sizlerin de bildiği gibi, üniversiteye giden, ihtiyaç sahibi öğrencilerimize burs desteği sunuyoruz. Halihazırda 80 civarında bir öğrenci grubuna her



ay burs veriyoruz. Bu öğrenci sayısını sizlerin destekleriyle çoğaltmak istiyoruz. Ayrıca başka bir girişim olan Divriğili Sanayici ve İşadamları Derneği kurulması

ayrıca siyasetten ticarete, bilimden edebiyata kadar alanında başarı göstermiş kişiler katıldı. "Kadına Şiddete Hayır" teması işlenen gecede DKD Başkanı Cafer Yıldız derneğin amaçlarını anlatan bir konuşma yaparak birlik ve beraberlik mesajı verdi.



için çalışmalar yapıyoruz. DKD olarak bu girişimin doğrudan içerisinde olmasak bile, çeşitli vesilelerle girişimi yürüten arkadaşlarımıza destekler veriyoruz. DİVSİAD hepimiz açısından önemli bir girişim olacağı kanaatindeyim. Esnaflarımız ve işadamlarımız DİVSİAD içinde ekonomik dayanışma ağı kurabilirler. Ayrıca bu girişim üzerinden Divriği'de başlatılacak tarım ve hayvancılık konusunda güvenli tarımsal üretim yaparak, bu ürünleri belki de herkese ulaştırma imkanı sağlayacağız. İşadamlarımızın DİVSİAD içinde yer almalarını öneriyorum. Birlik ve beraberliğin bir boyutu da

ekonomik dayanışma alanlarını kurmaktan geçtiğini bilmek zorundayız" dedi. Daha sonra söz alan Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Nurullah Esat Ünsal ile Divriği Kültür Vakfı Başkanı Muharrem Köse, dostluk ve dayanışma mesajları vererek, salonda bulunanları selamladı. Divriği Sanayici ve İş Adamları Derneği (DİVSİAD) Girişimi adına Ali Balkaya derneğin kuruluş süreçlerine değinerek, gelecekte yapacakları projeleri anlattı. Balkaya "Birlikte Daha Güçlüyüz", sloganıyla yola çıkarak , yaklaşık 6 aydır hem Anadolu Yakası'ndaki iş adamlarımız ve esnaflarımız hem de Avrupa Yakası'ndaki iş

adamlarımızla birlikte toplantılar yaptık. Tüzüğümüzü oluşturduk, Divriğili Sanayici ve İş Adamlarımızı ziyaretlerde bulunduk, onların görüşlerini de alarak sürecimizi daha da olgunlaştırarak bugünlere kadar getirdik. Şu an son aşamadayız, sadece DİVSİAD'ın kurucular kurulunu tespit etmek ve tüzel kişiliğinin resmileştirilmesi için önümüzdeki hafta bir araya geleceğiz. Masalarınızda da gördüğünüz üzere DİVSİAD'ın Vizyonu ve Misyonunu sizlere broşür halinde sunduk incelemenizi rica ediyorum." dedi.

Haber ve Fotoğraflar:
Divriği Gazetesi

